

ALENČINA LAVIČKA novým prvkem v centru obce

Výjimečné dílo našeho uměleckého řezbáře Oldřicha Plisky, v němž se snoubí um, cit a poctivá řemeslná práce, získalo důstojné místo v samotném srdci naší obce. V sobotu 29. listopadu proběhlo slavnostní odhalení tohoto unikátního prvku, který nyní zdobí střed obce a zároveň slouží jako místo k odpočinku i setkávání. Na straně 2 a 3 našeho zpravodaje najdete rozhovor se samotným mistrem.

**HALENKOVICKÉ
HUDEBNÍ ODPOLEDNE**

**ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY,
HALENKOVICE TAKÉ**

**ČINNOST SPOLKŮ,
ZPRÁVY Z OBCE**

**ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO
STROMU A JARMARK**

**BENEFIČNÍ KONCERT
PRO ŠIMONA**

**ZÁKLADNÍ A
MATEŘSKÉ ŠKOLA**

Alenčina lavička

Oldo, kdy se zrodila první myšlenka na vytvoření „Alenčiny lavičky“?

Prvotní myšlenku přinesly zcela nečekaně malé holčičky z Doliny, které v rámci projektu Young Haleny měly nápad na vítací cedule při vjezdu do Halenkovic. Holky svůj nápad do finále sice nedovedly, ale mně se natolik líbil, že jsem jej přednesl vedení obce a společně jsme jej pak doladili a shodli jsme se na tom, že by bylo hezké udělat reprezentativní prvek ve středu obce.

Z čeho jsi při návrhu čerpal? A měl jsi hned jasnou představu nebo se dílo vyvíjelo během práce?

Chtěl jsem ztvárnit všechno to, co mám na Halenkovicích rád, i když všechno by se tam opravdu nevešlo. Tak tedy alespoň ten krásný základ - malebnou krajinu, pestrou přírodu a bohatou historii.

Základním odrazovým můstkem pro mě byla pověst o zbojnicích z nedaleké Budačiny a hraběnce Aleně Rottálové. A samozřejmě nemohla chybět má oblíbená zvířata z chříbských lesů. Věděl jsem, že všechny tyto figury budu chtít zakomponovat do jedné velké lavice. Takže pak už šlo jen o to, všechno k sobě nějak pěkně spojit. Opěradla lavic jsou ideálním místem pro jakékoli

nápisy, které já jsem líbivě využil. Do středu lavice jsem umístil jako nejvyšší prvek zvoníčku s erbem Halenkovic, která opticky spojuje obě části - tu se zvířaty i tu s lidmi.

Konkrétní podobiznu hraběnky se mi bohužel nepodařilo najít. Inspiroval jsem se tedy dobovou módou raného baroka. U zbojníka

jsem vycházel z historie osídlení Halenkovic umírněnými Valachy v 17. století při Valašském povstání. I když jsou hraběnka Alena a zbojník Ondráš historicky doloženými postavami, které v pověsti o založení Halenkovic sehrály svoji nezastupitelnou roli, ve skutečnosti se bohužel potkat nemohli. Hraběnka Alena zemřela asi o 50 let dříve, než se zbojník Ondráš vůbec narodil. V naší pověsti a u naší halenkovické lavičky ale stojí bok po boku a doufám, že i dlouho stát budou.

Co se zvířátek týče, chtěl jsem vybrat zástupce šelem, kopytníků i létavců. Nesměl chybět výr velký, který mi kdysi u lomu Ťukal proletěl nad hlavou. Byl to neskutečný zážitek a večer slyšíme jeho hluboké houkání. Všechny stráží chytrý kmotr lišák, který má svoje nory na Ráztoce. Zvídaví pozorovatelé určitě najdou i ne příliš oblíbenou kunu, která zvědavě a nesměle vykukuje na okolní svět. Bedlivému oku občanů určitě neunikne ani podobnost věžičky zvoničky se zvonici našeho kostela.

Bylo při návrhu něco, co tě nejvíce potrápilo nebo naopak nejvíce bavilo?

Z řezbářského hlediska jsou vždycky nejtěžší postavy. Mě ale zcela paradoxně potrápilo to, o čem jsem si myslel, že budu mít hotové natošup - opěradla lavic. Jejich vysoká hmotnost, tvrdost dubového dřeva a nesnadná manipulace mi poměrně hodně ztížily práci. Ještě, že byli po ruce pomocníci, kteří tatínkovi s jeho nelehkým úkolem ochotně a bez reptání pomohli.

Celou dobu při tvoření jednotlivých soch, jejichž výrobu jsem si pro mé milované Halenkovice opravdu užíval, jsem se hlavně těšil na to, až se všechno zkompletuje a já už konečně všechno uvidím dohromady. Celý projekt byl totiž poměrně náročný kvůli velikosti jednotlivých prvků a nesnadné manipulaci s nimi. Nemám doma dostatek místa na tvorbu tak velkého projektu, a tak mi pořád něco něčemu zavazelo. A také celý koncept jsem měl jen v hlavě - „...kdy už ho uvidím“ - říkal jsem si.

Jaký materiál jsi pro dílo zvolil a proč právě ten?

Celá Alenčina lavička je kompletně z dubového dřeva, jak prozrazují i dubové ratolesti, vyřezané na několika místech lavičky. Dub je velmi trvanlivé a odolné dřevo, nejoblíbenější dřevo používané řezbáři motorovou pilou v Evropě. Je to sice tvrdé dřevo, ale pracuje se s ním poměrně dobře. Duby, ze kterých je celá Alenčina lavička vyřezána, pochází z různých míst. Některé kmeny jsou místní - Chříbské, některé třeba až z Orlických hor a jiné jsou až z Rakouska.

Kolik času zabrala samotná řezbářská práce od prvního řezu po finální podobu a jaké byly použité nástroje?

Lavička mi zabrala velmi intenzivní dva měsíce práce a mnohdy to bylo opravdu hodně náročné, ale radost z výsledku stála za to. Nástroje, které používám, jsou motorové a akumulátorové pily, různé menší brusky na doladění detailů a na očička dláta. Jako patinu používám

Fotografie z výroby sousouší

opalování a stínování a jako finální povrchová úprava je použita olejová lazura.

Jak probíhala spolupráce s obcí při umístění díla do veřejného prostoru?

Od prvopočátku jsem měl od vedení obce velkou podporu k realizaci projektu. Na společných schůzkách byla vždy příjemná nálada a věděl jsem, že mi plně důvěřují. Když jsem návrh přednesl v červnu loňského roku i před komisí soutěže Vesnice roku, bylo vidět, že komisi návrh velmi zaujal. Během samotné práce proběhlo pár schůzek, aby na obci věděli, jak se dílo vyvíjí a postupuje. Moc bych chtěl poděkovat našim „chlapům“ z obce za precizní a rychlý výkop základů pro betonové patky a v neposlední řadě panu Pavlu Mihálovi a jeho pracovníkům za betonáž a také dopravu a usazení soch na místo.

Jaké pocity jsi měl při slavnostním odhalení v centru obce a jak vnímáš to, že dílo bude součástí každodenního života obce?

Mé dojmy byly krásné, úžasné. To, že celá ta dlouhá práce dostala tu slavnostní tečku, bylo opravdu onou pomyslnou sladkou třesničkou na dortu. Nečekal jsem, že se na odhalení přijde podívat tolik občanů naší obce. Rád bych poděkoval i panu Dušanovi Chludovi za profesionální moderování a interview při slavnostním odhalení. Když teď vidím, že si na zvoníčku někdo zazvoní nebo pohladí srnečku, tak mě to úplně zahřeje u srdce.

To, že lavička je a doufám, že i dlouho bude každodenní součástí obce, je moc hezký pocit. Halenkovice miluju, a i když by to mohlo znít jako klišé,

jsem opravdu vděčný, že jsem mohl přispět k tomu, aby byly zase o kousek krásnější. Tak trochu splněný sen.

Posezení bude ještě doplněno informační cedulí s pověstí o zbojnicích a s popisem, co má lavička vyjadřovat. Také ji dozdobí ještě trocha jehličnanů, aby byl parčík o něco bohatší a zelenější. Jak řekla moje žena Ilonka: "Ty prostě mermomoci chceš ten les přivést až na ty Plánavy".

Poslední otázka. Co pro tebe toto dílo osobně znamená, případně jak by sis přál, aby lidé posezení využívali a vnímali?

Jak jsem již řekl: je to pro mě splněný sen udělat něco hezkého pro Halenkovice. A rád bych, aby byla lavička hojně využívána. Už se teď těším z toho, až na jaře první místní lidé na procházce, cyklisté a turisté navštíví Alenčinu lavičku u nás na Halenkovících. Třeba když půjde parta turistů na výšlap do lesa, aby se společně na lavičce vyfotili a chvíli v poklidu spočinuli. Aby, když půjde někdo kolem, třeba k Aničce do obchodu na nákup, se na chvíli zastavil, posadil a jen tak chvíli obyčejně byl. Abychom si vážili toho, v jak krásné obci žijeme, plně dobrých lidí, obklopeni malebnou krajinou.

Hlavně bych si přál, aby nám všem dělala dlouhá léta radost, aby se říkalo: „Tam na Halenkovících mají takovou lavičku, jakou nikde jinde nemají, to musíte vidět!“ Ještě jednou bych chtěl poděkovat vedení naší obce za důvěru a volnou ruku v tvorbě.

Oldo, moc děkuji za rozhovor a tuším, že se spolu nebavíme o tvé práci naposledy.

Alena Judasová Bednaříková

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, další rok se uzavřel a my máme příležitost se na chvíli zastavit, ohlédnout se za tím, co jsme společně prožili, a zároveň se podívat dopředu. Každý rok přináší nové radosti i starosti, úspěchy i překážky, ale jedno zůstává stejné – naše obec stojí na lidech, kteří v ní žijí, pracují a mají ji rádi. Právě díky vám se daří udržovat naši vesnici živou, soudržnou a plnou lidskosti.

Na prahu roku 2026 bych vám všem chtěl ze srdce poděkovat. Děkuji za vaši aktivitu, podporu, trpělivost i zájem o dění v naší obci. Děkuji také všem, kteří se zapojují do společenského, kulturního i sportovního života, pomáhají při obecních akcích nebo se starají o své okolí. Právě lidé jsou tím nejcennějším, co obec má, a díky vám má naše vesnice svůj jedinečný charakter.

Do nového roku vám přeji především pevné zdraví, klid v rodinách, spokojenost v osobním i pracovním životě a dostatek optimismu do každého dne.

Rok 2026 pro nás bude opět rokem výzev i nových příležitostí. S chutí a odhodláním se znovu pustíme do projektu Vesnice roku, který není jen soutěží, ale především příležitostí ukázat, co všechno dokážeme společně vytvořit – ať už jde o rozvoj obce, společenský život, tradice nebo péči o veřejný prostor a vytváření hezkých podmínek pro mladou, střední i seniorskou část obyvatel. Navážeme tak na úspěch v této soutěži v minulém roce, kdy jsme získali v krajském kole „modrou stuhu“ za společenský život v obci.

Současně se připravuje celá řada projektů a realizací. Některé z nich po dokončení možná na první pohled ani neuvidíte – typickým příkladem je vodovod či další technická infrastruktura, která sice zůstává skrytá pod zemí, ale o to důležitější je pro každodenní život obce. Myslíme však i na budoucnost a kvalitu života v obci – a proto nezapomínáme ani na rozvoj sportovišť, míst pro setkávání a aktivní trávení volného času. Zkrátka

pracujeme jak na tom, co vidět je, tak i na tom, aby naše obec nebyla jen místem na přespaní, ale i místem pro zábavu, kulturu, setkávání a sportovní vyžití. Naší snahou je a nadále i bude vás průběžně o všech pro nás důležitých záležitostech informovat prostřednictvím obecního zpravodaje, webových stránek obce a dalších informačních sociálních kanálů.

Zvláště bych chtěl vyzdvihnout jednu důležitou skutečnost. V těžkých chvílích se vždy ukáže, jak silná naše obec je. Dokážeme se semknout, pomoci si navzájem a spojit všechny tyto „ingredience“ – solidaritu, spolupráci, odpovědnost i lidskost – v jeden fungující celek. To se ukazuje hlavně při krizových situacích, kterých bylo za poslední dobu několik. Právě to je naše největší síla.

Děkuji vám za důvěru a těším se na další společnou práci pro naši obec.

*S úctou
Roman Kedruš
starosta obce*

Poděkování rodičů a pozdrav od Šimona

Rádi bychom touto cestou ze srdce poděkovali všem lidem a dárcům, kteří přispěli do online sbírky nebo do pokladničky na různých akcích v poslední době jakoukoliv částkou na podporu léčby našeho syna Šimona.

Velice si toho vážíme a věříme, že Šimon díky finančním prostředkům od vás všech zvládne tento boj a bude moci podstoupit rehabilitace, díky kterým se dostane do co nejlepší možné kondice a třeba se jednou i postaví zpět na vlastní nohy. Všichni v to pevně věříme a budeme dělat vše, aby tomu tak bylo.

Už nyní udělal obrovský pokrok a 27. ledna 2026 byl převezen do rehabilitačního centra Košumberk.

Děkujeme za všechnu vaši podporu a pomoc.

Magda a Tomáš Veselští

Nová škola prošla zásadními změnami. Investice míří do komfortu i budoucnosti dětí

Z ÚŘADU

Budova nové školy má za sebou období výrazných stavebních a technických úprav, jejichž cílem bylo zlepšit provozní podmínky, zvýšit komfort pro děti i zaměstnance školy a připravit objekt na další desetiletí provozu.

Nejrozsáhlejší část prací se týkala technického zázemí budovy a změn v jejím dispozičním uspořádání. Technologie vytápění včetně plynových kotlů byly přesunuty do přízemí, kde vznikla zcela nová kotelna. Stejným směrem jsme přesunuli také prostory školníka. Vzniklé prostory prošly důkladnou sanací a z vnější strany byla provedena nová izolace, která výrazně zlepšila tepelně-technické vlastnosti této části budovy.

Díky těmto úpravám vznikl v budově školy nový prostor pro pedagogy v podobě moderní sborovny a zároveň se podařilo výrazně zvětšit do té doby kapacitně nevyhovující šatny pro děti. Celkové náklady na tuto etapu prací dosáhly přibližně 13 milionů korun. V současné době je obec v závěrečné fázi vyřizování dotační podpory, která by měla pokrýt až 30 % vynaložených nákladů.

Současně došlo k velmi důležité změně i v samotných učebních prostorách školy. Z bývalých školních dílen vznikla nová kmenová třída, ze které je multifunkční prostor, jenž v jedné části nabízí plnohodnotné a komfortní zázemí pro výuku a v druhé části zachovává dílenské vybavení pro praktickou výuku. Škola tak získala moderní prostor, který dokáže flexibilně reagovat na různé vzdělávací potřeby.

Součástí modernizace byly také drobné opravy střechy a došlo i částečně na novou fasádu. Tyto zásahy přispěly nejen ke zlepšení technického stavu objektu, ale také k jeho celkovému vzhledu.

Významnou novinkou je rovněž nová moderní IT učebna, která poskytuje dětem odpovídající zázemí pro výuku informatiky a práci s digitálními technologiemi. Její pořízení stálo 2,5 milionu korun, přičemž 95 % této částky bylo hrazeno z dotačních prostředků.

Důležité je, že se těmito úpravami tříd podařilo splnit žádost školy o nové učebny a celkové zkapacitnění prostor. Vzhledem k vývoji demografické křivky i nové kmenové třídy již tak není potřeba původně plánované rozšiřování školní budovy za desítky milionů korun.

Pozornost byla věnována i bezprostřednímu okolí školy. Dokončeno bylo oplocení přilehlého dětského hřiště, vybuďovala se opěrná zídka směrem k sousední zahradě a nově přibyl také venkovní pingpongový stůl. Ten by měl v teplejších měsících nabídnout prostor pro aktivní trávení volného času nejen školákům, ale i dalším zájemcům.

Realizované úpravy představují významnou investici do vzdělávání a kvality školního prostředí v naší obci. Vedení obce věří, že všechny provedené změny přispějí k tomu, aby škola byla moderním, funkčním a příjemným místem pro každodenní výuku i mimoškolní aktivity.

Dušan Chlud

Soutěž Young Haleny Explorers – odhaleno, oceněno, oslaveno

Ve čtvrtek 6. listopadu se v kulturním domě uskutečnilo slavnostní vyhlášení druhého ročníku soutěže Young Haleny Explorers, kterého se zúčastnilo kolem 150 dětí, rodičů i pedagogů. Soutěž probíhala během září a října a jejím cílem bylo projít a objevit deset zajímavých míst v okolí Halenkovic, z nichž každé mělo svůj příběh či legendu.

Díky soutěži mnoho rodin navštívilo lokality jako skála Miláčka, pramen halenkovického potoka nebo studánku Pod Skalou a poznalo krásy naší obce, které si běžně třeba ani nevšimneme.

Na slavnostním vyhlášení byly losovány hodnotné finanční poukazy pro děti, které soutěž splnily, a každý účastník si odnesl i drobný upomínkový dárek. Zvláště zazářila šestá třída, jejíž žáci splnili soutěž na 100 % a vybojovali pro sebe příspěvek na školní výlet.

Vedle zábavy a napětí soutěž přinesla především společné zážitky rodin při výletech do okolí a ukázala, jak bohaté prostředí máme v Halenkovicích. Vedení obce děkuje všem dobrodruhům, rodičům, učitelům i organizátorům a těší se na další ročník.

Podrobnosti o soutěži najdete na odkaze www.halenkovice.cz/soutez

Dušan Chlud

foto: Iveta Hladilová

Vodovod Dolina II se blíží realizaci. Největší investice posledních let vstupuje do finále příprav

Přípravy na výstavbu nového vodovodu na Dolině postupují podle plánu a projekt s názvem *Vodovod Dolina II* se pomalu, ale jistě blíží své samotné realizaci. Po letech příprav se nyní dostáváme do fáze, kdy se začíná rozhodovat o konkrétních termínech i dodavateli stavby.

Výběrové řízení na zhotovitele je v závěrečné fázi a na začátku února by měla být známa firma, která celou akci dotáhne do konce. Předpokládáme, že stavební práce by mohly začít co nejdříve na jaře letošního roku. Cílem je, aby byla celá stavba realizována a dokončena ještě v průběhu tohoto roku. Jde o náročnou a rozsáhlou akci, která bude mít dočasný dopad na dopravu i běžný chod obce. Z tohoto důvodu se v letošním roce nepojede přes Halenkovice Barum Czech Rally, protože její konání není možné skloubit se stavebními pracemi.

Vodovod Dolina II je největším investičním projektem v Halenkovicích za poslední roky a také splněným slibem

občanům této části obce. Projektová dokumentace v současnosti počítá s částkou přibližně 41 milionů korun, přičemž pevně věříme, že tato částka bude ve výsledku nižší. Ta bude závislá na ukončeném výběrovém řízení.

Současně intenzivně pracujeme na zajištění dotačních prostředků. V tomto směru máme velmi pozitivní zprávy – projekt našeho vodovodu byl vybrán mezi projekty, na které budou rozdělovány státní finanční prostředky. Cesta k úspěšnému získání dotace zatím probíhá velmi dobře a dává reálnou naději, že obecní rozpočet tak nebude zatížen v plné výši.

Vodovod Dolina II je klíčovým projektem pro další rozvoj této části obce a významným krokem ke zlepšení kvality života místních obyvatel. O dalším vývoji a přesných termínech vás budeme průběžně informovat.

Dušan Chlud

Projekt silnice a chodníku od Nové školy po Dolní konec je dokončen

V části obce od Nové školy po Dolní konec byl úspěšně dokončen projekt opravy silnice, výstavby nového chodníku a realizace veřejného osvětlení. Přestože silnici i chodník občané využívají už několik měsíců, nyní je celá akce uzavřena také po administrativní a finanční stránce, včetně vyúčtování dotací, které již dorazily na obecní účet.

Nový chodník výrazně zvýšil bezpečnost chodců a veřejné osvětlení zlepšilo viditelnost i celkový komfort této části obce.

Vedení obce je rádo, že se rozhodlo změnit původní investiční záměr a řešit jej formou jednoho společného dodavatele (cesta + chodník + VO). Zároveň se změnami přišla i možnost aktivně usilovat o dotační podporu. Ačkoli to znamenalo více práce a administrativy, výsledek potvrdil, že šlo o správné rozhodnutí.

Celkové náklady projektu dosáhly přibližně 13 milionů korun, přičemž díky dotacím se obci podařilo

získat zpět 5,6 milionu korun. Tyto prostředky již byly připsány na účet obce a pomohou uvolnit finance pro další potřebné investice.

Dušan Chlud

foto: Iveta Hladilová

Obec postupně doplňuje mobiliář. Nová místa lákají k odpočinku i výletům

Veřejný prostor v obci se postupně rozrůstá o nový mobiliář, který má zpříjemnit pobyt venku, nabídnout místa k odpočinku a zároveň motivovat k procházkám, výletům i trávení volného času v přírodě. Doplňování laviček, posezení a drobných prvků probíhá průběžně podle možností obce i konkrétních lokalit.

Jedním z míst, které se dočkalo vylepšení, je vyhlídka Šárka. Zde vzniklo nové posezení doplněné o herní prvky pro děti, díky čemuž se z vyhlídky stává příjemné místo nejen pro krátké zastavení, ale i pro delší rodinný pobyt.

Na trase směrem od Šárky do obce přibyla odpočinková lavička přibližně v polovině cesty, která nabídne možnost krátkého zastavení všem pěším i cyklistům nebo pejskařům, užívajícím si západ slunce. Další lavička se stolem byla pak instalována při příjezdu do obce od Větráku, kde poslouží k odpočinku nebo krátkému posezení při výletech do okolí.

Velký ohlas si již nyní získal také nový fotopoint na Hradské u kapličky. Netradiční, několik metrů vysoká židle se rychle stala vyhledávaným místem pro fotografování a objevuje se i na sociálních sítích jako

zajímavý tip na výlet. Místo láká jak cyklisty, tak návštěvníky, kteří sem vyrážejí v rámci procházky nebo kratšího výletu.

Vedení obce má radost z pozitivních reakcí a věří, že nový mobiliář přispěje k větší atraktivitě obce, podpoří místní turistiku a nabídne příjemná místa k zastavení jak místním, tak návštěvníkům. Doplňování dalších prvků bude pokračovat i v budoucnu.

Dušan Chlud

foto: Iveta Hladilová

Oprava silnice a nový chodník z letiště na Pláňavy jsou v přípravě

Obec pokračuje v systematickém zlepšování i dopravní infrastruktury. Aktuálně probíhají přípravy záměru opravy silnice a výstavby nového chodníku včetně veřejného osvětlení v úseku z letiště do centra obce na Pláňavy. Projektová dokumentace stavby je již vypracována.

V současné době je zahájeno stavební řízení na povolení opravy silnice a výstavby chodníku. V nejbližší době očekáváme vydání stavebního povolení, které umožní posunout celý projekt do další fáze příprav.

Projekt je koncipován ve stejném modelu jako předchozí oprava silnice a výstavba chodníku z Pláňav

na Dolní konec. O samotnou opravu silnice se postará ŘSZK, zatímco chodník a veřejné osvětlení budou financovány obcí. Přesto je celý záměr připraven jako jeden společný projekt pro jednu realizační firmu, aby se předešlo případným komplikacím, například při záručních opravách.

Stejně jako u předchozí akce i v tomto případě usilujeme o získání dotačních prostředků, které by pomohly snížit dopad investice na obecní rozpočet. O dalším vývoji a termínech realizace budeme občany průběžně informovat.

Dušan Chlud

Projekty, které letos připravujeme. Plánování je základem dalších investic

Letošní rok nebude jen o samotné výstavbě a realizaci velkých akcí, ale také o přípravě projektů, které budou důležité pro další rozvoj obce v následujících letech. Kvalitní projektová příprava je totiž základním krokem k tomu, aby mohly být budoucí investice realizovány efektivně, bezpečně a často i s využitím dotačních prostředků.

Jednou z konkrétních akcí, která se letos rovnou dočká realizace, je **nové oplocení tenisového kurtu** na Dolině. Stávající oplocení je již ve špatném technickém stavu a jeho oprava je nezbytná pro bezpečné a plnohodnotné využívání sportoviště.

Dalším záměrem, který se letos dočká své realizace, je **úprava Koliby na Dolině**, kde se zaměříme především na technické řešení odvodu kouře z ohniště. Cílem je zlepšit odvod spalin tak, aby bylo možné bezpečně využívat otevřené ohniště i uvnitř objektu a Koliba mohla sloužit návštěvníkům komfortněji po celý rok.

V letošním roce se také připravuje **nová kanalizační a vodovodní přípojka ke střelnici**. V tomto objektu došlo k ukončení dlouhodobého nájmu a vedení obce nyní řeší, jakým způsobem bude budova využívána do budoucna. Přivedení inženýrských sítí je důležitým krokem k tomu, aby se otevřely další možnosti jejího smysluplného využití.

Připravujeme se už také na **spuštění nového obecního webu**. Právě probíhá migrace všech informací a věříme, že v následujících týdnech vás budeme moci potěšit novými moderními a přehlednými stránkami.

Významnou kapitolou letošního roku bude i **příprava nového územního plánu obce**. V současnosti čekáme na administrativní dokončení pozemkových úprav spočívající již jen v konečném promítnutí do katastru nemovitostí. Toto by mělo být již zcela dokončeno v jarních měsících tohoto roku. Jakmile bude tento proces uzavřen, zahájí se práce na novém územním plánu. O možnostech a postupech občanů a vlastníků nemovitostí, ve věci územního plánu, budeme průběžně informovat.

Projektová příprava bude pokračovat také u dalších záměrů. Pracujeme na revitalizaci hřbitova, úpravách

vnitřních prostor Obecního úřadu, projektu opravy silnice a výstavby chodníku od Fagusu ke Kolibě a dokončujeme studii na nové dětské hřiště a odpadkového prostoru v okolí ČOV.

Zároveň finišuje také **studie na nové kryté místo pro setkávání v lokalitě poblíž Větráku**. Právě tento záměr si lidé přáli nejvíce v rámci prvního ročníku soutěže YoungHaleny a obec se jej proto snaží posunout do další fáze příprav.

Chystáme se také zabrousit do chytrých technologií, které by přispěly k lepšímu řízení obce i samotné bezpečnosti. **Kamerově hlídané veřejné prostory** a další technologie budou v této době jednoznačně krokem kupředu.

A v rámci projektové přípravy budeme pokračovat s opravami na našich školách. V plánu je připravit kompletní opravu střechy na budově Staré školy. Krytina je sice v dobré kondici, ovšem samotná konstrukce střechy se blíží k bodu nutné opravy. A na to budeme kupředu.

Všechny tyto kroky směřují k tomu, aby obec byla připravena na budoucí investice a mohla na ně plynule navazovat, jakmile to dovolí rozpočet, dotace i další podmínky.

Dušan Chlud

foto: Dušan Chlud

Svatomartinské zpívání u zvoničky na Kopci

Svatomartinské zpívání u zvoničky na Kopci se již stalo krásnou a oblíbenou tradicí. Společně s hudeckou muzikou Rosa a členy folklorního souboru Marijánek jsme se 16. listopadu sešli počtvrté. I přes chladný vítr si tuto příjemnou akci nenechalo ujít přibližně 50 příznivců.

O nápoje se postarala obec Halenkovice a ochutnávka domácího cukroví, slanečného pečiva i lahodných moků byla naprosto vynikající. Děkujeme všem, kteří své výrobky přinesli k ochutnání. Velké poděkování patří také panu Juřenovi za zpřístupnění zvoničky, která zaujala především malé zvědavé návštěvníky.

Děkujeme všem za příjemně strávené odpoledne a těšíme se na další setkání v roce 2026.

Alena Judasová Bednaříková

*foto:
František Riedl*

Adventní tvoření

V příjemném předvánočním čase se v prostorách obecního úřadu sešly ženy, které si chtěly vytvořit vlastní vánoční dekorace.

Stolky se zaplnily barvami, stuhami a voňavými větvemi. Pod vedením Margity Součkové vznikaly pod rukama šikovných i méně zkušených účastnic krásné dekorace, a každá si odnesla domů svůj vlastní kousek vánočního kouzla. Poděkování patří květinářství Santina za poskytnutí materiálu. Setkání bylo velmi zdařilé a už nyní se těšíme, že podobně společně oslavíme možná jaro, ale jistě příští Vánoce.

Alena Judasová Bednaříková

foto: Iveta Hladilová

VÁNOČNÍ HVĚZDY POMÁHALY DĚTEM NA ONKOLOGII

Ráda bych srdečně poděkovala všem, kteří si zakoupili vánoční hvězdu v rámci charitativní akce Vánoční hvězda pro Šanci Olomouc. Díky vám se podařilo podpořit děti, které potřebují naši pomoc nejvíce. Každá zakoupená hvězda znamená naději, podporu a velkou dávku lidské dobroty. Padesát procent z ceny každé hvězdy jde na podporu malých pacientů. Zbytek ceny slouží k pokrytí nákladů. DĚKUJEME!

V Halenkovicích jsme prodali čtyřicet pět malých a osmdesát velkých květín. Vybrali jsme **12 300 Kč** a ještě jste přidali 500 Kč navíc k ceně květiny.

Děkujeme, že jste byli součástí této krásné myšlenky a akce, která se vrací do Halenkovic po letech. Bude nyní hezkou tradicí. Děkuji Jirkovi Sudolskému za vyzvednutí květín, paní Jiráňkové z MěÚ Otrokovice za spolupráci, paní Hertě Mihálové - organizátorce akce - za její ochotu nás přibrat do týmu a za její dobrotu přinášet tuto akci veřejnosti. Ať se vám daří!

Děkuji také dobrovolnicím, které mi pomohly hvězdy vydávat.

Iveta Hladilová

Když vánoční hvězdy, tak i nehty stylově

Vánoční
hvězda

Výstava betlémů

Letos byl v prostorách obecního úřadu poprvé vyhrazen prostor pro kouzelnou výstavu betlémů. Přes čtyřicet originálních kousků, které jsou opravdovým rodinným pokladem, laskavě zapůjčila paní Radmila Viceníková z Oldřichovic.

O výstavu byl velký zájem, a proto trvala od první adventní neděle až do 20. prosince, kdy si ji mohli

návštěvníci prohlédnout naposledy. Součástí výstavy byl také tematicky zaměřený kvíz pro všechny malé i velké nadšence. K bezpečnosti celé akce přispěl pan Zdeněk Langer, který laskavě zapůjčil potřebné zábrany.

Alena Judasová Bednaříková

foto: Iveta Hladilová

HALENKOVICE ZPÍVALY KOLEDY

Letos bylo předvánoční období v obci plné akcí, které nám krátily čas čekání na Ježíška. Jednou z nich bylo také veřejné setkání u obecního vánočního stromu ve středu 10. prosince, kde jsme si za doprovodu hudby zazpívali ty nejznámější koledy.

Na akci **Česko zpívá koledy**, která se koná napříč republikou v dalších asi 840 obcích a městech, vás letos poprvé pozval dětský sbor Notičky. Společně jsme si zazpívali: *Nesem vám noviny, Pásli ovce Valaši, Půjdem spolu do Betléma, Jak jsi krásné nevinátko a Štěstí zdraví pokoj svatý...* prostě ty, které k Vánocům patří. A na závěr jsme si střihli ještě *Tisíc andělů* od Čechomoru.

A protože se vás sešlo dost a nechtěli jste hned skončit, přidali jsme ještě pár společných vánočních písní. Byl to hezký mlhavý podvečer a bylo to milé setkání před Vánoci. Děkujeme, že jste přišli a zazpívali jste si s námi i za přinesené občerstvení.

Můžete se těšit na další ročník, kdy vylepšíme techniku zvuku a třeba i zařídíme větší občerstvení.

Iveta Hladilová

Rozsvícení vánočního stromu

Tradiční rozsvícení vánočního stromu v sobotu 29. listopadu v naší obci přineslo opět mnoho radosti a krásnou atmosféru. Nejprve se srdcem obce linula vůně punče, svařáku, medoviny, bramboráků, grilovaných klobás i guláše. Ve stáncích členové sdružení rodičů, sportovců, myslivců, hasičů a dalších dobrovolníků vařili, pekli, smažili a udili, aby bylo vše připraveno pro hlavní program a očekávané návštěvníky.

Ve 14 hodin byl zahájen vánoční jarmark, který byl letos opravdu bohatý. Prodejci přivezli vánoční ozdoby a dekorace vytvořené různými rukodělnými technikami. Nechyběla výborná povidla, koláče, bylinky a masti, originální šperky, kosmetika, oděvy či různé doplňky a mnoho dalšího. Každý si tak mohl vybrat něco krásného a jedinečného. Součástí programu byla Ježíškova pošta a nově hned dva fotokoutky u stromčku na podiu a v prvním patře obsáhla výstava betlémů.

NOVÝ PRVEK POKŘTĚN

V roce 2024 jsme v tento čas křtili naši zvoničku Eleonorku. Letos se nám podařilo do parčíku na Pláňavách umístit další skvostný prvek, který autor Oldřich Pliska nazývá „Alenčina lavička“. Její slavnostní odhalení proběhlo v 15 hodin a setkalo se s velkým nadšením a uznáním. Tento prvek je instalován natrvalo, Eleonorka se nám ukáže vždy jen ve vánočním čase.

KULTURNÍ VYSTOUPENÍ NAVODILO ATMOSFÉRU

Tradičně následovalo pásmo vystoupení vánočních koled a písní na pódiu před obecním úřadem. Mezi účinkujícími byli naši nejmenší z mateřské školy se svými učitelkami, sboreček Notičky pod vedením Ivety Hladilové, děti z folklorního souboru Marijánek pod vedením Barbory Janské s hudeckou muzikou Rosa, ženský soubor Šlajfírky a závěrečná hudební tečka patřila žestovému seskupení žáků Základní umělecké školy Rudolfa Firkušného z Napajedel pod vedením pana učitele Divokého. Průvodního slova se ujal Jáchym Pavelka. Všechna vystoupení diváky zahřála u srdíčka a vytvořila nádhernou adventní atmosféru.

Vánoční pozdrav starosty obce plynule přešel k přivolání Mikuláše a jeho družiny. Letos se na děti těšili tři andělé a pět čertů, takže „zpovídání“ o hříších šlo pěkně od ruky. Nezapomnělo se ani na sladkou odměnu.

NOVÉ OSVĚTLENÍ STROMU

Na samotné rozsvícení stromu se těšili všichni malí i velcí, plní očekávání, jak se nám letos podařilo vánoční strom ozdobit. Obec Halenkovice pořídila po více než deseti letech nové osvětlení, které svítilo opravdu nádherně. Počasí nám přálo, a tak si skupinky vánočně naladěných Halenkovjáků a návštěvníků naší obce mohly společně užít příjemné odpoledne plné hudby, koled a vánočního zpívání, které dokonale navodilo adventní

foto: Iveta Hladilová

náladu. Společně se pak bavili, debatovali a těšili se na nadcházející adventní dny až do večerních hodin.

NA DOBROU VĚC

Zvlášť důležité bylo, že výtěžek z prodeje v našich stáncích s občerstvením byl věnován na rehabilitaci Šimona Veselského. Tatínek Šimona, pan Tomáš Veselský, přišel na pódium osobně a emotivně poděkoval všem, kteří akci podpořili. Ukázalo se tak, že naše obec

dokáže držet pohromadě a semknout se ve chvílích, kdy je pomoc potřebná.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří se na organizaci akce podíleli – zaměstnancům obce, spolkům, dobrovolníkům, účinkujícím i všem, kteří přiložili ruku k dílu. Společně jsme tak nejen vytvořili krásnou atmosféru, ale také podpořili dobrou věc, což je tím největším darem Vánoc.

Alena Judasová Bednaříková

Jak zněly Halenkovice – tehdy a dnes

Dne 9. října proběhl v naší obci výzkum místního nářečí, jehož cílem je zachytit, jak dnes zní mluva v jednotlivých koutech České republiky – dříve, než se nenápadně promění, nebo docela zmizí. Do výzkumu byli zapojeni čtyři pečlivě vytipovaní respondenti, kteří halenkovické nářečí stále aktivně používají v běžné mluvě - **Alena Kociánová, Pavel Vojtík, Antonín Gajdošík a Ilona Plisková**.

Samotný výzkum probíhal formou rozhovoru a vedl jej Mgr. Tadeáš Krch z Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR. Během něj se vzpomínalo na to, jak se dříve v obci žilo, jak se hospodařilo, jaké hry si děti hrávaly, co se jedlo a pilo, jaké byly zvyky a jak každodenní život našich předků utvářel podobu místní řeči, jejíž ozvěny se promítají i do současnosti.

Díky účasti na tomto výzkumu bude naše obec zařazena do připravovaného *Atlasu českého jazyka*. Zvláště zajímavá bude možnost porovnání současné podoby mluvy se stavem zachyceným v Českém jazykovém atlase, jehož terénní výzkumy probíhaly před téměř šedesáti lety.

Pořízené nahrávky budou zároveň zařazeny do nářeční audiotéky, čímž bude halenkovické nářečí uchováno a zpřístupněno i dalším generacím. Výsledky současného výzkumu však budou k dispozici nejdříve za dva roky.

Tato spolupráce mně natolik zaujala, že byly zahájeny přípravy na přednášku, která se bude věnovat výzkumu z prosince roku 1969. Tehdy se sběru nářečních dat v Halenkovicih zúčastnili: Josef Pajchl (nar. 1910), zootechnik, Antonín Rapant (nar. 1901), zemědělec, Antonín Vičánek (nar. 1895), zemědělec, Božetěch Kubičik (nar. 1921), zootechnik, Jan Gabrhelík (nar. 1910), zemědělec, Anna Horková (nar. 1942), administrativní pracovnice, Josef Čevela (nar. 1909), předseda MNV. Jejich hlasy i slova dnes tvoří cenné svědectví o tom, jak Halenkovice zněly. A právě na ně nyní navazuje současný výzkum – aby bylo jednou možné slyšet, porovnávat a vzpomínat.

O plánované přednášce budou občané včas informováni.

Alena Judasová Bednaříková

Kástyng

Dne 31. října jsme byli svědky Kástyngu, který se uskutečnil v sále našeho kulturního domu. Do „kástyngu“ se zcela dobrovolně zapojili všichni členové Sokolského ochotnického spolku, tedy divadelního souboru SOS. Diváci měli možnost zhlédnout autorské divadelní představení paní Svatavy Nováčkové, která hru nejen napsala, ale i režiovala.

Během večera nás provedli dějem plným komediálních i kriminálních zápletek. Postupně se odhalovaly charaktery jednotlivých postav a ukázalo se, že nic není takové, jak se na první pohled zdá.

A může být nakonec všechno úplně jinak? Ano, může! Kdo přišel, odcházel s úsměvem na rtech a s pocitem příjemně stráveného večera.

Na závěr patří poděkování děvčatům z Českého červeného kříže Iloně Pliskové a Elišce Trvajové za otevření bufetu a všem hercům za jejich energické výkony a za to, že nám svým vystoupením zpříjemnili podzimní večer.

Alena Judasová Bednaříková

Poslední předvánoční akce se nesla v pohádkovém duchu

Když se v pátek 20. prosince otevřely pomyslné dveře do říše ledu, sněhu a pohádkových dobrodružství, bylo jasné, že nás čeká kouzelné odpoledne. Poslední předvánoční akce obce patřila dětem a jejich nejbližším a nesla se v duchu známého pohádkového příběhu Káje a Gerdy.

Divadelní soubor Zdeňka Štěpánka ze sousedních Napajedel přivezl do naší obce pohádku **Sněhová královna**, která si získala malé i velké diváky. Příběh plný emocí, odvahy a přátelství sledovalo přibližně **150 návštěvníků**, kteří herce odměnili dlouhým potleskem.

Kouzlo pohádky však potleskem neskončilo. Děti měly možnost se vyfotografovat s pohádkovými postavami, což vyčarovalo další úsměvy a vytvořilo krásné vzpomínky na společně strávené předvánoční chvíle. Příjemná atmosféra a rozzářené dětské oči byly tou nejhezčí tečkou za letošními předvánočními akcemi obce.

Alena Judasová Bednaříková

POZVÁNKA

**VELKÁ HERNA
CHYTRÝCH HRAČEK
PRO VŠECHNY
VĚKOVÉ KATEGORIE**

KULTURNÍ DŮM HALENKOVICE
5. - 7. ÚNORA 2026

Výstava her edukativního charakteru,
smyslových hraček, montessori pomůcek,
dřevěných hraček, logických her,
stavebnic a hlavolamů.

ČTVRTEK/PÁTEK 13:00 - 17:00
SOBOTA 9:00 - 17:00

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Pořádá Obec Halenkovice

Halenkovické hudební odpoledne

V neděli 16. listopadu jsme se sešli opět s dětmi, našimi mladými hudebníky a muzikanty, aby předvedli své dovednosti svým pozvaným hostům: rodičům, přátelům a kamarádům. Halenkovické hudební odpoledne je tradiční podzimní akce, která již patří ke stálým kulturním kalendářům.

Úderem 15. hodiny plný sál hostů utichl a za zvuků fujary náš program zahájil pan **Marek Gonda z Komní**. Markovo moto: *Fujary, fujary, fujary všude, kam se podívám...* se naplnilo, když nám předváděl zvuky několika druhů fujar, které sám vyrábí. Byly to fujara, struník, foukač a trubka. V tvořivé dílně na přísáhl si pak děti a hosté mohli fujary vyzkoušet.

Po zajímavém úvodu našeho hosta nás všechny přivítaly moderátorky odpoledne: **Emily Súkupová** a **Valerie Vlachynská**. Představily nám další vystupující:

Petř Šalášek

jako první zatančil a zazpíval **Dětský folklorní soubor Marijánek** v podání **Šimona a Míkyho Bakalarových, Aničky Vydrové, Martina Kašpárka, Laury Fürstové, Šímy Plisky, Nelči Kylarové, Sárky Zapletalové a Sasky Frolíkové** v doprovodu folklorního souboru **Budačina**.

Pak už pódium patřilo malým talentům naší

obce, dětem, které buď začínají nebo již studují hru na hudební nástroj nebo zpívají v základní hudební škole nebo jen tak pro radost. Prvním odvážlivcem z řad jednotlivců byl letos **Petř Šalášek** za doprovodu maminky Zuzky. Zahrál nám 2 krátké skladbičky: *Macek leze ze vrátek* a *Já jsem pan C*. Petř chodí do první třídy naší základní školy. Baví ho sportování, skládání lega a je vášnivý sběratel a obdivovatel dinosaurů. Od letošního září chodí na hodiny klavíru. Snad mu to dlouho vydrží.

Štěpánka Horková chodí do 3. třídy, ráda zpívá, tančí a maluje. Hraje druhým rokem na klavír v Základní umělecké škole Rudolfa Firkušného, kde také chodí do výtvarného oboru. Navštěvuje i kroužek švihadel. Zahrála nám na klavír lidovou písničku *Voděnka studená* a pak zazpívala se svou sestrou Sárkou, která ji doprovodila na housle, písničku *Proměny* od Čechomoru. **Sára Horková** chodí do 6. třídy, od malička má ráda hudbu a tvoření všeho druhu. Od první třídy chodí na housle do Základní umělecké školy Rudolfa Firkušného. Také už třetím rokem chodí do kroužku švihadel. Doma také hraje na ukulele. Spolu se svou kamarádkou a spolužačkou Zlatkou zahrály písničku z pohádky – *Tři oříšky pro Popelku* od Karla Svobody.

Zlata Trvajová chodí do 6. třídy. Ráda poslouchá hudbu, ale baví ji i tanec a sport. Pátým rokem hraje v základní umělecké škole Napajedla na housle. Druhým rokem chodí do Švihadel. Nově se učí doma hrát na flétnu. Brácha Rostík jí s hraním pomáhá. Jinak má ráda ruční práce a ve škole ji baví přírodopis a zeměpis.

Sofie Fürstová se učí hrát na kytaru v Domě dětí a mládeže pod vedením Milana Poláška. Na kytaru nám zahrála a zazpívala píseň *Rodné údolí*.

Mariánka Švanygová navštěvuje čtvrtým rokem místní základní školu. Třetím rokem hraje na piano v Základní umělecké škole Rudolfa Firkušného v Napajedlích a zpívá v dětském sboru Notičky pod vedením Ivety Hladilové. Také ráda poslouchá písničky. Hudba ji tak neustále obklopuje a dotváří svět okolo. Zahrála nám dvě skladby *Výletěla holubička ze skály* a *Das Meer*.

Rozárka Hladilová chodí do 4. třídy a už od malička moc ráda zpívá. Chodí druhým rokem do základní umělecké školy Rudolfa Firkušného Napajedla na sólový zpěv a zpívá také v sboru Notičky v

Rozárka Hladilová s maminkou Ivetou

Halenkovicích. Také chodí na kroužek trampolínek, ráda čte a cestuje se svou rodinou. Zpívala nám sama píseň *Tam za řekou z pohádky Princezna zakletá v čase* od zpěvačky Terezy Maškové.

Před posledním vystoupením první poloviny programu předali zástupci SRPŠ Halenkovice Zuzana Rašínová a Robert Hruban výtěžek z loňského ročníku hudebního odpoledne na rozvoj hudebních aktivit panu řediteli ZŠ Halenkovice Mgr. Ondřeji Plačkovi.

Honza Kučera je desetiletý kluk, hraje fotbal, baví ho matika a občas si odběhne na pódium zpívat. Obecenstvo takřka roztančil se svou písničkou *Hlupáku najdu tě*. Půlhodinová přestávka pak byla výbornou možností koupit si nějaký nápoj nebo variaci buchet a zákusků od našich maminek, které vždy předem žádáme o příspěvek touto formou. Za všechny buchty, zákusky a cukroví všem maminkám moc děkujeme!

Po přestávce jsme rozjeli program vystoupením děvčat ze sboru **Notičky** pod vedením Ivety Hladilové. Ta představila děvčátka a také písničky, které nám za doprovodu klavíru nebo hudebního podkresu zpívaly. Převažovaly písně o podzimu a Vánocích Svěráka a Uhlíře, ale zazněly také pohádkové písničky *Tři oříšky pro Popelku* nebo *Zase jsou tu Vánoce z pohádky O vánoční hvězdě*, které nás už navnadily na předvánoční notu. Sbor navštěvují: **Rozárka Hladilová, Mariánka Švanygová, Dianka Chochulová, Lenička Zapletalová, Eliška Meszaros, Lucka Hubáčková, Julinka Hubáčková, Nancy Slezáková, Zuzka Janušková, Eliška Drábková.**

Sofie Kašparová a Aneta Jánošíková

Karolínka Kašpárková miluje tvořivou činnost. Šest let hrála na bicí. Nyní půl roku hraje na kytaru a moc ji to baví. Vystoupí se svým vedoucím kytarového kroužku Milanem Poláškem a s písničkou *Tři kříže*.

Aneta Jánošíková chodí do 8. třídy a na kytaru hraje druhým rokem. Mezi její koníčky patří kreslení a čtení. Navštěvuje také kroužek Street dance v Napajedlích. Na kytaru zahrála pohádkovou písničku *Zlatovláska* od skupiny Reflexy, zpívala **Sofie Kašparová**. Ta chodí do 6. třídy a od malička má vášeň ke zpěvu. A díky jejímu dědovi a rodině se dostala ke skvělé paní učitelce Lukášové.

Tereška Bieberlová – ostřílená matadorka a studentka herectví na zlínské umělecké škole zpívala píseň *Tolik běsů, tolik víl* z lyrikálu *Kudykam* od Petra Hapky a Michala Horáčka.

Rozárka Hladilová spolu se svou maminkou Ivetou zpívaly píseň *Malý princ* od Evy Burešové, autor písně Václav Noid Bárta. Pro maminku to bylo první veřejné vystoupení se zpěvem, a díky podpoře v dcerce Rozárce písničku zvládly a společné vystoupení si moc užily.

Marek Macej student herectví na zlínské umělecké škole zpíval píseň *Javerta* z muzikálu *Bídíci* *Tam ve hvězdách*.

Tereška Bieberlová a Marek Macej společně na závěr zpívali duet *Evana a Zoe Only us* z muzikálu *Drahý Evane Hansene*. Oba tento muzikál zbožňují, takže je to jejich srdcová píseň.

Poděkování zvukaři panu **Zdeňku Kříčkov**, který je po léta nedílnou součástí našich víkendových setkání neodmyslitelně patřících hudebnímu odpoledni. Díky němu především nováčci získávají jistotu na podiu. Také děkujeme **Adělc** **Machalové** za přípravu výzdoby sálu. A členům SRPŠ za přípravu a přátelský přístup v bufetu.

Po skončení programu byli všichni vystupující pozváni na společnou fotografii na pódium a všichni také obdrželi dárek za odvahu vystoupit. Přejeme dětem, aby i nadále prohlubovaly svou lásku k hudbě, zpěvu a hudebnímu nástroji. Je to něco, co jim nikdo nikdy nevezme a co se jednou stane příjemnou součástí jejich dnů a životů. Hudba totiž léčí, pomáhá zapomenout na trápení a rozdává radost. Jako úsměv.

Iveta Hladilová
Pavla Bieberlová

Štěpánka Horková

Zlata Trvajová, Sára Horková

Sofie Fürstová

KLUB SENIORŮ

Setkávání seniorů na konci roku 2025

Podzimní a předvánoční měsíce byly v Klubu seniorů opět plné setkávání, povídání a příjemně stráveného času.

V říjnu jsme se sešli na velmi zajímavém povídání o canisterapii, které jsme opět uspořádali společně s členkami ČČK. Paní Karolína Stiksová nám poutavě vyprávěla o tom, jak může kontakt se psy pomáhat nejen po zdravotní, ale i po lidské stránce. Setkání bylo velmi inspirativní a mezi seniory mělo krásnou odezvu.

Listopad patřil ochutnávce a povídání o víně. Pan Richard Vitásek, sommeliér, mikrovinař a hlavně vínomilec, nám připravil příjemné odpoledne spojené s poutavým povídáním o víně, jeho pěstování a výrobě. Nechyběla dobrá nálada ani ochutnávka, která zpříjemnila podzimní čas.

V prosinci už se naše setkání neslo v opravdovém adventním a vánočním duchu. Společně jsme si povídali, popíjeli punč a ochutnávali domácí vánoční cukroví, které s láskou a v hojném množství napekly samotné seniorky. Krásným zpestřením odpoledne bylo vystoupení dětí z mateřské školy, které nám všem vykouzilo úsměv na tváři a navodilo tu pravou vánoční atmosféru. Na závěr byli všichni obdarováni malým dárečkem a přáníčkem, které vyrobily děti za pomoci paní učitelek.

Rády bychom i touto cestou poděkovaly všem seniorům, kteří za námi během celého roku chodili, vytvářeli přátelskou atmosféru a byli součástí našeho halenkovického klubu seniorů. Velký dík patří i vedení obce a všem jejím zaměstnancům, kteří se velkou měrou a ochotou podílí na naší činnosti.

Do nového roku přejeme všem hodně zdraví, štěstí, osobní i rodinné pohody a spoustu dnů, kdy máte důvod se usmívat.

Na další společné

chvilě se těší

Anička + Vlasta

+ Verunka + Pavla

+ Věnka + Vlasta

A teď něco ještě o nás seniorech turistech

Víte, jak je dobře na podzimní vycházce? Jdete po Hradské cestě směrem do Kudlovic, jdete s dobrou partou, počasí jak vymalované a cíl cesty je Kudlovický Zleb - sklípek pana Dočkala. To je přímo balzám na duši. A tak to bylo začátkem října. V odpoledních hodinách jsme vyšli od kapličky na Hradské. Nejdříve podél lesa, po poli a za necelou hodinu už kolem vinohradů. Někteří vinaři sbírali víno a nás čekal u sklípku pan Dočkal. Před sklepem měl nachystané posezení, víno se chladilo uvnitř. Vyprávěl nám o víně a my jsme poslouchali a popijeli až do setmění. Ještě, že jsme si na zpáteční cestu domluvili odvozy.

Koncem října bylo ještě pořád pěkné podzimní počasí, tak jsme se v jeho poslední den vydali dál do Chřibů, do malé vesničky Salaš. Protože se brzy stmívá, vyrazili jsme auty už v 10 hodin. Na kraji Salaše u restaurace jsme nechali auta a pěknou lesní cestou jsme vykračovali ke Zlaccé studánce. U ní Arnošt Fischer zavzpomínal na jejich putování po Chřibech. Jak s rodinou Ulicovou, Kašpárkovou, Chudárkovou a jejich přáteli šlapali v těchto lesích. Vrátili jsme se do příjemně vytopené restaurace, posilnili se výborným obědem a vydali se ještě na jedno známé místo na Salaši, bohužel smutnější. Došli jsme k památníku obětem salašské tragédie, kde 29. 4.

1945 v poslední dny 2. světové války zahynulo 19 mužů a jedna žena z této malé obce. Tady vás to donutí ztichnout, poklonit se, a přemýšlet - proč?!

Ukončení turistické sezony jsme naplánovali na začátek listopadu. Za ještě pěkného počasí jsme se vydali na Žlutavu. První zastavení bylo u rozhledny Šárka. Bylo opravdu hóódně větrno a tak nám přišlo velmi vhod tekuté halenkovické zahřívadlo, které jsme si, tak mimoděk, nesli s sebou. A pak už v hospůdce u pana Poláška bylo příjemně teploučko, řízek, tatarák, pivečko,... Pobavili jsme se, zavzpomínali, popřáli si hodně zdraví, štěstí a elánu do dalších turistických zážitků v roce 2026.

REKAPITULACE SENIOŘI

A teď ještě malé shrnutí toho loňského roku, kde jsme byli, co jsme viděli.

20. 2. 2025 návštěva Památníku Velké Moravy ve Starém městě u Uherského Hradiště.

26. 3. 2025 jsme se rozjeli na Velehrad. Bazilikou Nanebevzetí Panny Marie nás provedla velmi příjemná průvodkyně. Obdivovali jsme majestátnost této stavby a trochu i byli pyšní na naše prapředky.

22. 4. 2025 výšlap po Halenkovicích přes Dolinu, Hradskou, Svaté už do "Hospůdky u Sklenaříků. Diskutovalo se cestou, kdo kde bydlel, kdo tam bydlí teď, co je kde nově postavené a co se kde zbouralo.

20. 5. 2025 z Hradské jsme šli opačným směrem. První cíl byla ještě tehdy stojící Spáčilova chata. Pokračovali jsme na nejvyšší bod Halenkovic - Březovou s výškou 411 m. Třetím bodem byla zastávka u "Kameňa" - tak jsme nazvali skalní útvar v lese. Závěrečné posezení jsme měli na kolibě na Dolině.

10. 6. 2025 jsme si připomněli v Cikánské skále rodinu halenkovických cikánů Jana Daniela zvaného Jana Hopčana. A pak už bylo tradiční příjemné setkání s paní Ladkou Gregorovou na "Ranči Vanesa" na Dolině. Závěr byl opět na kolibě.

21. 7. 2025 plavba lodí Morava ze Spytihněvi do Napa-jedel s doprovodným výkladem o historii Baťova kanálu.

11. 8. 2025 jsme se vydali pěšky po Dolině k Ťukalové skále. Milé bylo přivítání u řezbáře Oldy Plisky. Jeho paní Ilonka připravila pohoštění a pan Pliska mluvil a mluvil a my jsme poslouchali a žasli, jakou krásu dokáže ze dřeva vyrobit. A opět konec na kolibě. Mimochodem díky všem doliňákům, že nám umožňují zde posedět. A nejen to, ještě nám i připraví sladké pohoštění (koláčky od Zdeňky jsou nejlepší).

5. 9. 2025 se uskutečnil již delší dobu plánovaný výlet do Kroměříže. Zámeckou zahradu i centrum města jsme projeli vláčkem s výkladem o historii i současnosti tohoto krásného města.

3. 10. 2025 byl další pěší výšlap. Tentokrát do Kudlovického Žlebu na dobré vínečko k panu Dočkalovi.

21. 10. 2025 to byla návštěva vesničky Salaš se Zlatskou studánkou a památníkem obětí tragédie z 29.4.2025.

4. 11. 2025 jsme vyšli na tradiční ukončení turistické sezony u pana Poláška v hospůdce na Žlutavách.

Děkujeme všem, kteří s námi chodí a cestují. Máme z toho velkou radost, že se dokážeme scházet a těšíme se na každý výlet. V roce 2026 chystáme další akce. Pokud budete chtít, přidejte se k nám.

Koncert dobré vůle v kostele sv. Josefa 12. 12. 2025

V pátek večer 12. prosince jsme se sešli v halenkovickém kostele na koncertě dobré vůle se skupinou Bezvěťří a jejich hosty. Všichni jsme věděli, že se vybrané vstupné předá jako příspěvek na úhradu léčebných výloh pro Šimona, kterému se ve vteřině obrátil jeho život vzhůru nohama. A nejen jemu, ale celé rodině. Nic si nenalhávejme. Nikdo z nás si ani neumí představit, co Šimon se svými nejbližšími nyní prožívá. Každý, kdo se tohoto koncertu zúčastnil, mohl alespoň nepatrně Šimonovi pomoci. Ten, kdo tehdy v kostele nebyl, přišel o velký hudební zážitek a taky o pocit solidarity s někým, kdo se ocitl v moc těžké situaci.

Skupina Bezvěťří doplněná o další hosty hrála skvěle. Ale to všechno samozřejmě víme, koho mezi sebou ve vsi máme. Zuzka kromě zpěvu se zhostila na výbornou i role moderátorky. Už samotný tištěný program s charakteristikou jednotlivých písní byl zvláštní kapitolou a ten, kdo ty komentáře psal, si zaslouží uznání. Posuďte sami alespoň namátkovou ukázkou z programu:

Malý princ

Skladba, inspirovaná nadčasovou knihou Antoine de Saint-Exupéryho, je oslavou přátelství, jedinečnosti a schopnosti vidět srdcem. Připomíná nám, že to nejdůležitější je očím neviditelné a že bychom si měli vážit jedinečných vztahů, které si v životě vytvoříme.

... stáváš se navždy zodpovědným za to, co jsi k sobě připojil...

Havrani na sněhu

Je o neutuchajícím hledání smyslu a naděje v nehostinném světě. Přes všechnu zimu a chlad je hlavním poselstvím víra, že láska je ten jediný plamen, který nás dokáže hřát a ukázat nám cestu.

Poslední noc

Slouží jako mocná připomínka hodnoty přítomného okamžiku a odpuštění. Vybízí nás, abychom žili každý den s vědomím jeho jedinečnosti a upřednostňovali lásku a smíření před záští a lhostejností.

Len ma lúb

Oslavuje jednoduchou a nepodmíněnou lásku. Přináší uklidňující poselství – k opravdovému štěstí nepotřebujeme nic víc než upřímný cit a blízkost milované osoby.

Díky za ten den

Je nádhernou ódou na vděčnost a sílu vzpomínek. Ukazuje, že i jeden jediný den může v našem srdci zanechat nesmazatelný otisk a že bychom si měli vážit každého prožitého okamžiku.

Tam za řekou

Nese v sobě esenci pohádkové odvahy a víry, že s podporou a nadějí dokážeme překonat i ty největší překážky a zlomit kletby, které nás svazují.

Písek

Přináší poselství odhodlání a sebedůvěry. Učí nás, že i přes zklamání a pomíjivost některých vztahů je v našich silách jít dál, postavit se na nohy a hledat lepší, smysluplnější příběh.

Láskou se splést

Dojemná balada plná naděje a víry. Připomíná nám, že sny neumírají, a vyzývá nás, abychom se nechali vést láskou, odpouštěli a žili naplno, protože tak si uchováme památku na ty, které jsme ztratili.

Kříž

Tato přísť je silným vyjádřením odolnosti a přijetí osudu. Mluví o tom, že každý neseme nějaké břemeno, ale důležité je, jak se k němu postavíme. Poselstvím je naděje a vnitřní síla pokračovat v cestě, i když je těžká, a najít mír ve svém vlastním údělu.

Určitě se mnou můžete souhlasit, že ta témata jsou moc silná a smysluplná. Celkem zaznělo dvanáct písní. Každá měla své zvláštní poselství. Zvuk byl rovněž v pořádku a tak snad všech asi 350 návštěvníků (čtete dobře!) bylo spokojeno. Škoda jen, že to bylo k tak smutné příležitosti. Navíc orámované další těžkou událostí v obci. Nezbyvá mi nic jiného než všem z Bezvěťří a jejich hostům vyjádřit velké díky za hezký večer a všem návštěvníkům samozřejmě poděkovat za solidaritu s rodinou a dary, které sice bolest moc nezmírní, ale určitě přispějí k pořízení různých pomůcek, které Šimonovi pomůžou dostat se z nejhoršího.

Šimone, držíme Ti palce!

Josef Tomašík

foto: Dušan Chlud

FARNOST

Zajed' na hlubinu...

Nevím jak vy, ale stává se mi poměrně často, nejen v profesním životě, ale i v běžném, že mnohdy se věci řeší tak nějak „povrchně“. Přečteme si něco nebo vyslech-

neme kolegu, či známé a zaujmeme stanovisko. Všeobecné, nic neříkající a tím je pro nás věc vyřešena. Zamyslíme se nad tím problémem ještě někdy? Nebo to pustíme z hlavy, neboť se nás to bezprostředně netýká...

Když listujeme Písmem, zaujmou nás pravděpodobně slova Pána Ježíše, které řekl Petrovi: „Zajed' na hlubinu a spust'te síť k lovení“. (Lk 5,4) Když to udělali, zahrnulo je tak velké množství ryb, že se jim síť bezmála trhaly.

Co znamená pro nás "zajed' na hlubinu"? Třeba dnešní odpoledne si v tichu sednout, zavřít oči, a tak jak nám radil otec Jiří představit si jeskyni na Betlémských pláních... Jaká byla, zkusme ve své představivosti vstoupit dovnitř, co uvidíme? P. Marii? Josefa? Dobytek? Jesle a v nich Dítě? Ty, kteří přišli, aby vzdali hold dítěti? A kde jsem já? Jsem zde také...?

A díky myšlenkám mohu doputovat i k poznání svého života. Objevit mnohá zranění, kterými jsem prošla. Je důležité se nezastavit a nezůstat jen na povrchu problému, je důležité jít dál, „zajet na hlubinu“. Jenom tak mohu v tichosti a v klidu projít svým životem. V mých sítích nenahrnu množství ryb jako Šimon – Petr, ale zachytím spoustu okamžiků, které jsem prožila.

Opět se mohu setkat s těmi, kteří mne provázeli... Mohou se objevit okamžiky, které nebyly těmi radostnými. Ale z pohledu dnešního mohu objevit i v těchto okamžicích něco, co může změnit mé vztahy

k aktérům těchto příběhů. Můžu objevit své pochybení a můžu dojít k poznání, že i tyto okamžiky přispěly k formování mé osobnosti a díky nim jsem se vydala jiným směrem. Místo cesty široké a rovné, třeba úžasné kariéry ve vrcholovém managementu nadnárodní firmy..., jsem zvolila úzký chodník nerovným terénem, běžný život obyčejné ženy, která mimo práci v zaměstnání se věnuje domácnosti, výchově dětí a všemu, co s tím souvisí a snaží se být vždy nablízku těm, kteří právě potřebují její pomoc...

Mohu v mysli také prozkoumat mé vztahy ke svým blízkým, přátelům, kolegům i ostatním. Budu-li poctivě hodnotit své vztahy, určitě objevím mnoho, co by bylo možno změnit. Najít způsob, jak obnovit přátelství, která pomalu umírají... Ale bez toho, abych zajela na hlubinu, abych nezůstala na povrchu, skutečně se pohroužila do svého života, nenajdu cestu ke změně. Nenajdu cestu ke skutečně pevným rodinným vztahům a přátelství, které vytrvá a v době nouze si vzájemně pomůžeme. Bez toho nelze vytvořit domov pro všechny, aby poznali že skutečný domov je obrazem bezpečí pro všechny, kteří sem patří, je to místo, kde mohou vždy najít pomocnou ruku a hlavně někoho, komu důvěřují a mohou se svěřit i s největším tajemstvím....

Je třetí neděle adventní, neděle radostná, tedy máme víc jak polovinu adventu za sebou. Kdy jindy než v tyto dny najít čas, abychom cesty křivé urovnali, údolí snížili, obrátili se a měli srdce čistá, jak nás vyzývá Jan Křtitel. Nebud'me povrchní, jako svět, který je kolem nás. Pokud budeme mít touhu zajet na hlubinu a nevíme jak, stačí velmi jednoduchá rada našich moudrých předků. Padněme na kolena a prosme s růžencem v ruce o pomoc, Matka Boží nás povede po naší cestě, abychom skutečně zajeli na hlubinu...

(ml)

<https://www.farnosthalenkovice.eu/>

Povídání na faře – Vánoce a jezuitský řád

Ve středu 26. listopadu jsme se setkali v halenkovickém multicentru s P. Jiřím Hebronem SJ (SJ znamená „Societas Jesu“, čili česky Tovaryšstvo Ježíšovo a úplně jednoduše „jezuité“). P. Hebron je jezuita a momentálně působí na Velehradě. Moc dobře se poslouchá. Umí mluvit srozumitelně, nebojí se otázek a je upřímný.

Celý večer začal povídáním P. Hebrona o zakladateli řádu – sv. Ignáci z Loyoly. On původně byl všechno možné, jen ne svatý. Byl to rytíř a docela velký sukničkář, který vyhledával ženy a rád bojoval. To druhé se mu nakonec stalo "osudným". V jedné z bitev byl r. 1521 zraněn. Při svém léčení se docela nudil a začal číst knihy. O rytířích a ženách nic neměli a tak se dostal k duchovní literatuře, četl životopisy svatých. V mysli mu vytanulo, že ze svých myšlenek, ze svých meditací, vytvoří nové společenství. A tak r. 1534 zakládá jezuitský řád, schválený o šest let později. Heslem jezuitů bylo „Ad maiorem Dei gloriam (K větší slávě Boží). Jezuitský

řád se stal jedním z největších řádů. Po celém světě má přes 14 000 členů. U nás – v české provincii – je jich 41. Nemá žádnou ženskou větev. V roce 1773 byl jezuitský řád zrušen, aby byl posléze v roce 1814 znovu obnoven.

Podle P. Hebrona mají jezuité jednoduchou filozofii: Naším klášterem je celý svět. Působí od Evropy přes Jižní a Severní Ameriku až po Japonsko. Stačí připomenout filmy Misie s Jeremy Ironsem a Robertem de Nirem a také s nádhernou hudbou pro hoby od Ennia Morriconeho a Mlčení od Martina Scorseseho. Ten druhý je opravdu drsný. První film je o působení jezuitů v Jižní Americe, ten druhý o šíření křesťanství v Japonsku. Pro obraz o jezuitech a jejich obětavosti a víře až na smrt tyto filmy doporučuji.

Došlo i na otázku, proč má Tovaryšstvo Ježíšovo v České republice mezi nevěřícími trochu kontroverzní pověst. Připomněl jsem negativní roli Aloise Jiráka

(román Temno), který jezuitu opravdu nešetřil. Můžeme zmínit i Karla Havlíčka Borovského a jeho Epigramy: Českých knížek hubitelé lítí, plesnivina, moli, jezoviti. (rozuměj jezuité). On to možná pan Jirásek úplně prvoplánově nemyslel, ale pro komunistickou společnost se to hodilo. Koneckonců jsme všichni chodili do školy a někteří učitelé, opakuji někteří učitelé, nám to rádi tloukli do hlavy. Proč komunisté usilovali o zničení náboženství? Šlo o svobodu. Z hloubi duše věřící člověk věřil Bohu a neměl strach. Svobodný člověk se nedá tak lehce ovládat, a proto komunistický režim církev a věřící pronásledoval. Zastrášený člověk, který se obával o svou práci a rodinu, byl snáze ovladatelný. Nebyl bych to já, kdybych nepoložil trochu provokativní otázku o ne zrovna přijatém opuštění Sv. Hostýna jezuitu. Hlavně starším jezuitům se ze Sv. Hostýna nechtělo. Vznikla i petice. Ne každý ovšem věděl, že o stěhování na Velehrad rozhodl jejich provinciál, nikoli olomoucký arcibiskup.

V další části besedy došlo i na smysl Vánoc, který dnešní konzumní společnost proměnila v nákupní šilenství a obžerství. Je jen na nás, jestli si ten původní smysl Vánoc necháme vzít. Jak P. Jiří několikrát

zdůraznil, opravdové štěstí najdeme pouze ve svém nitru, neboli sami v sobě. Ježíš přišel na svět jako bezbranné dítě, které potřebovalo pomoci. Žádné vítání s fanfárami. Zkusme si se zavřenýma očima promítnout scénu v betlémské jeskyni: vyčerpaná Panna Maria, nervózní sv. Josef, chlad a „vůně“ chléva, daleko od domova, no nic moc prostředí pro příchod na svět. A přece to všichni zvládli. Je to poučení i pro nás. Ač se nám mnohdy moc nedaří, zdá se nám, že se všechno sype, přesto bychom si v sobě měli zachovat víru, že bude líp a nic nevzdávat. Existuje hezká kniha „Vzdát můžeš zítra“, kde je hlavním „hrdinou“ Alfréd Strejček – herec, fantastický recitátor starší generace – toho času upoutaný na invalidní vozík, o kterého pečuje Jitka Molavcová.

Původně plánovaná hodinka povídání se protáhla skoro na dvojnásobek. Děkujeme P. Hebronovi za povídání a samozřejmě paní Miriam Lukášové, na jejíž bedrech leží už roky pořádání těchto setkání, hlavně shánění hostů.

Všem přeju radostné prožití adventu a vánočních svátků a vše dobré, hlavně zdraví v příštím roce.

Josef Tomašík

DĚKUJEME

Bývá zlatým pravidlem, na přelomu starého a nového roku bilancovat, co jsme všechno udělali, co zůstává k dořešení a pomalu začínáme plánovat, co podnikneme v následujícím období. Pokud procházím historii našeho vzájemného setkávání – projektu Povídání na faře, je to poměrně dlouhý seznam a jeho počátky sahají až do roku 2018.

Tehdy jsme se setkali poprvé s paní Renatkou Dostálkovou Macháčkovou u povídání o její pouti do Santiaga de Compostela. Následně přijali pozvání dobrovolníci z organizace Mary Meals a následovalo povídání o Jižní Africe. Při těchto setkáních jsem si uvědomila, že vzájemná setkávání nám umožní objevovat různá témata a současně se můžeme setkávat i mimo prostředí kostela. Můžeme rozvíjet své znalosti a současně obohatit jeden druhého o prožité okamžiky. Myslím, že přátelské setkávání u hrníčku čaje nebo kávy navodí přátelskou atmosféru při našem povídání nad různými tématy. Původní ojedinelá setkávání nahradila pravidelná. Bohužel v době covidové bylo období, kdy jsme se setkávat nemohli.

Naše pravidelné setkávání začalo v roce 2019 poslední čtvrtek v měsíci na faře. Ne vždy se nás sešlo mnoho, ale bylo to příjemné prožití společných chvil v milém a přátelském duchu. Jelikož díky kolizi termínů, jak už to bývá, poslední čtvrtek v červnu 2023 se konal táborák dětí na faře na závěr školního roku. Současně bylo plánováno i povídání na velmi zajímavé téma Zvony a elektřina v kostele.

Obrátili jsme se na Obecní úřad Halenkovice s prosbou využít k našemu setkání mimořádně Multicentrum. Obecní úřad nám vyšel vstříc. Bylo to velmi milé přijetí od paní Pavlinky Bieberlové, která v prostorách Multicentra každého přivítala a po celé setkání byla naší příjemnou hostitelkou. Podruhé jsme se obrátili na využití těchto prostor, když se připravovalo

Povídání s akademickým sochařem panem Otmarem Olivou 26. října 2023. Uvědomili jsme si, že sál fary je menší a na zajímavé setkání může přijít i více účastníků. Tedy od října roku 2023, ve spolupráci s Obecním úřadem, panem starostou a Multicentrem využíváme tyto prostory pro setkávání v rámci projektu Povídání na faře.

Vždy na počátku roku stojíme před možnou volbou témat, která by mohla zaujmout pravidelné návštěvníky a současně oslovit i nové příchozí. Nechceme se vymezovat vůči jednomu či několika málo vybraných témat. Vedle témat cestovatelských je to problematika sociální, dále vzdělávací témata a nesmíme ani zapomínat na témata duchovní.

Chtěla bych poděkovat panu starostovi, že zahrnul naše setkávání do plánu činnosti obce na rok 2026, díky této iniciativě jsme zařazeni mezi pravidelné návštěvníky, kteří mají podíl na rozšiřování vědomostí těch, kteří přijmou pozvání a navštěvují Povídání, mající pevné místo v rozvrhu Multicentra.

Velké díky patří paní Pavlince Bieberlové, která nás vždy poslední čtvrtek v měsíci s úsměvem přivítá při příchodu. Díky vrozenému smyslu pečovat o své blízké dokáže vytvořit pravou přátelskou atmosféru. Svou vlídností a empatií přivítá jak každého účastníka, také je vždy „pravou rukou“ každého přednášejícího.

Poděkování patří také paní Aleně Judasové Bednaříkové a paní Ivetě Hladilové, které se nám plně věnovaly, když Pavlínka nemohla být přítomna z důvodu svých pracovních povinností.

Pro období roku 2026 již máme termíny zadané a věříme, že témata, která jsme naplánovali, vás zaujmou, přinejmenším jako ta minulá. Na co se máme těšit: na historii, cestování, fenomén Baťa, školství, duchovní setkání. Možná se objeví i nové projekty, které budeme společně s vámi uskutečňovat.

Miriam Lukášová

SRPŠ

Ohlédnutí za rokem 2025

Vážení a milí čtenáři, přelom roku je tradičně časem bilancování. Člověk se ohlédne, co se povedlo, co méně, a kde by to příště chtělo přidat plyn. Nejinak je tomu i u nás v SRPŠ – a tak se s vámi rádi podělíme o malé ohlédnutí za loňským rokem.

Podzim jsme zahájili opravdu zostra. Rozjeli jsme intenzivní „náborovou kampaň“ mezi rodiči žáků naší školy, protože – ruku na srdce – posily potřebujeme. A dobrou zprávou je, že se zadařilo! Máme zástupce rodičů z každé třídy, což nám dává naději nejen na lepší informovanost, ale i na plynulé předávání štafety do dalších let.

Ve čtvrtek 13. listopadu se na obecním úřadě konala řádná **členská schůze spolku**. Velkou radost nám udělala hojná účast, a to zejména nových členů. Mezi hlavními výstupy schůze bylo schválení členského příspěvku ve výši 200 Kč na žáka a také jednorázového finančního **daru škole ve výši 120 000 Kč**.

Hned o víkendu, v neděli 16. listopadu, jsme se zapojili do akce **Halenkovické hudební odpoledne**, kde jsme zajišťovali občerstvení pro vystupující i návštěvníky. V rámci dobrovolného vstupného se podařilo vybrat krásných 10 000 Kč, které budou příští rok na stejné akci předány zástupcům základní školy na nákup pomůcek pro hudební výchovu. Z fondu SRPŠ jsme zároveň přispěli částkou 5 000 Kč na odměny pro vystupující děti. Velké poděkování patří paní Pavlině Bieberlové a panu Kříčkoví, který se už řadu let stará o ozvučení sálu.

K neodmyslitelným předvánočním akcím v obci patří **Rozsvěcení vánočního stromu s jarmarkem**, které se letos konalo v sobotu 29. listopadu. Postarali jsme se o drobné občerstvení pro malé vystupující školáčky, obsluhu bufetu i tradiční venkovní stánek s uzenými cigáry a klobásami. Letos jsme přidali i novinku – uzené kolínko s bůčkem – a soudě podle rychlosti, s jakou zmizely, to byl skvělý nápad. I když byl výnos letos o něco menší, bohatě jej nahradila krásná předvánoční atmosféra.

Velmi silným zážitkem byl **charitativní koncert skupiny Bezvětrí**, který se uskutečnil 12. prosince v halenkovickém kostele. Součástí koncertu byla sbírka na podporu Šimona Veselského při jeho návratu do běžného života. Společně s ostatními spolky v obci jsme přispěli na zajištění občerstvení pro návštěvníky. O jeho organizaci se skvěle postarala paní Anna Kašpárková s týmem aktivních seniorů a dalších dobrovolníků. Přebytek z vybrané částky byl věnován manželům Veselským.

Tečkou za loňským rokem byl **Den otevřených dveří na Základní škole v Halenkovících**. V jídelně školy jsme nabídli vánoční punč – dětský i dospělácký – a něco sladkého na zub. Díky dobrovolným příspěvkům se podařilo vybrat přibližně 7 000 Kč, které rovněž putují manželům Veselským. Děkujeme aktivním seniorkám za výborné cukroví a paní kuchařce Jarce Gabrhelíkové za pomoc v kuchyni. Uplně na závěr roku se nám podařilo

vybavit malé nastupující fotbalisty zimními čepicemi a nákrčníky, aby bylo na první pohled vidět, ke kterému týmu a obci patří.

Suma sumárum – byl to dobrý rok. Finančně se nám podařilo „udržet pohádku“ i všechny ostatní akce a máme radost, že se dařilo nejen organizačně, ale i lidsky. Veškerý výtěžek z našich aktivit putuje tam, kam patří – k žákům základní školy a dětem zapojeným do kroužků a spolků v naší obci. Jsme tu zkrátka pro vás a s vámi. A už teď se těšíme na nový rok 2026 a na všechno, co společně přinese.

Milí čtenáři, dovolte mi na závěr popřát vám do nového roku pevné zdraví, hodně štěstí, radosti a úspěchů – a těšíme se na další společná setkání.

*Za SRPŠ
Robert Hruban*

ODBORNÝ SEMINÁŘ PRO KNIHOVNÍKY

KNIHOVNA

Seminář s podtitulem "Co venkovské knihovny mohou" navštívili knihovníci z celé republiky. U této příležitosti knihovnice Pavlína Bieberlová předala štafetu Knihovně roku 2024 v Hodicích (okres Jihlava) - Bc. Ivaně Kalinové. Sochu sovičky sedící na knihách nám zhotovil umělecký řezbář Olda Pliska.

Pro účastníky byly připraveny přednášky a workshopy. Část zájemců tvořila papírovou krajku s paní Hedvikou Úlehlovou. Další část měla přednášku Mgr. Mileny Toman s tématem Pracovní wellbeing. V malé knihovně nejde pouze o pohodlí na pracovišti, ale především o vnitřní rovnováhu, energii a schopnost zvládat každodenní nápor.

skip

O kulturní příspěvek k tématu knihoven se postaralo hudební těleso Bezvětrí a dětský pěvecký sbor Notičky. Děkujeme Svazu knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) nejen za finanční podporu této akce, ale také za důvěru uspořádat tak velký seminář v naší knihovně.

Výstavu autíček do knihovny zapůjčil pan Roman Janeček

Seminář pro rodiče Tiktok, Skibidi s Mgr. Milenou Toman

Společné čtení se školní družinou

Klubko Sovička - herna pro děti a vánoční tvoření

Předávání Slabikáře -
Pepy prváčkům v říjnu

Klubko Sovička - tvořivá dílna s Hedvikou

Děti ze školky přišly na koledu

Vánoční nadílka knížek pod stroměčkem

Vánoční beseda se všemi dětmi z družiny

Přednáška o genealogii

Dne 19. listopadu se v prostorách našeho multicentra uskutečnila zajímavá přednáška na téma genealogie, tedy hledání rodových kořenů a tvorby rodokmenů. Akci připravila obec Halenkovice pro všechny zájemce o rodinnou historii. Účastníci se seznámili se základními principy genealogického bádání, možnostmi vyhledávání předků a práci s historickými prameny.

Přednášku vedl Mgr. Petr Škrabala, který posluchačům přehledně a srozumitelně představil základy genealogického bádání, práci s matrikami, kronikami a dalšími historickými prameny. Součástí výkladu byly i praktické rady, jak začít s tvorbou rodokmenu a jak se vyvarovat nejčastějších chyb.

Setkání bylo přínosné nejen pro případné začínající badatele, ale i pro ty, kteří se o historii své rodiny zajímají dlouhodobě a chtějí své znalosti dále prohloubit. Na závěr přednášky Mgr. Škrabala nabídl možnost účasti v navazujícím kurzu, ve kterém by se účastníci již věnovali konkrétním rodovým liniím, práci s vlastními materiály a praktickému genealogickému bádání pod

odborným vedením.

Případní zájemci se mohou nahlásit na telefonním čísle 793 911 833 nebo emailem: u paní Judasové Bednařikové: kultura@halenkovice.cz.

Alena Judasová Bednařiková

MULTICENTRUM

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Ve čtvrtek 2. října jsme měli možnost shlédnout v mateřské školce ukázky Canisterapie s paní Kájou Stiksovou se dvěma pejsky. Děti si to moc užily a dokonce si s pejsky i zacvičily.

Děti si zahrály pohádku O veliké řepě

Děti z mateřské školy se šly podívat na předvánoční výstavu betlémů na obecní úřad.

Děti v prosinci přivítali Mikuláše se svou družinou i Ježíška, který přinesl dárečky - spoustu nových hraček.

Dětská policie znovu úřadovala

6. října dopoledne se žáci 5. třídy proměnili v dětskou policii. Společně s policisty zastavovali skutečná auta a kontrolovali řidiče. Děti si tak na vlastní kůži vyzkoušely práci policistů v terénu, musely být pozorné, dodržovat pokyny a umět s řidiči správně komunikovat.

Během akce se jim podařilo odhalit jednoho řidiče bez zapnutého bezpečnostního pásu a řidičku, které zbýval pouhý týden do propadnutí technické kontroly.

Naštěstí vše proběhlo s úsměvem a poučením. Řidiči dostali od dětí nejen napomenutí, ale i malý dárek za spolupráci.

Slavnostní předávání slabikářů

V pátek 10. října se žáci 1.A a 1.B vydali do knihovny, kde na ně čekala paní knihovnice s napínavým příběhem. Loupežníci z nedaleké Budačiny prý ztratili vzácný poklad a kněžna Alenka nás požádala o pomoc s jeho nalezením.

Naši prvňáčci se s nadšením pustili do pátrání. Spolu se svými patrony z 9.A a 9.B hledali indicie, skládali zprávu a nakonec odhalili, kde se poklad ukrývá. Zavolali kněžnu Alenku a společně se vydali zpět do knihovny, kde poklad objevili! A co v něm našli? Nový slabikář se školákem Pepou, který je od září provází učením, Čtenářský deník na zaznamenávání přečtených knih a také sladkou odměnu.

Na závěr prvňáčci kněžně Alence zazpívali písničku na rozloučenou. Děkujeme paní knihovnici Bieberlové za krásně připravený program a kněžně Alence za milou a kouzelnou návštěvu!

Zdravíme z Prahy!

Deváťáci a vybraní osmáci vyrazili do našeho hlavního města. Navštívili Pražský hrad a odtud se vydali přes Petřín až na Karlův most. Cestou se zastavili u Lennonovy zdi, prošli se kolem Čertovky a navštívili i dům Jana Wericha. Potom dorazili na Staroměstské náměstí, kde byl rozchod. Na závěr dne se podívali ještě na Vyšehrad.

Toulavá poezie

Kalendářní rok 2025 byl ve znamení básnické tvorby. V rámci projektu „Toulavá poezie“ jsme se intenzivně zapojili do tvoření a skládání básní.

Projekt probíhal ve třech kategoriích: 4.-5. tř., 6.-7. tř., 8.-9. tř. Naučili jsme se, jak psát verše, jak tvořit rýmy, jak pracovat s básnickými figurami – metafora, metonymie, epiteton, personifikace a umíme spoustu dalších nejednoduchých versologických technik. Jsme básníci!

Účastnili jsme se dvou kol s tématy: *Barvy jara*, *Barvy podzimu*. S velkou radostí se můžeme pochlubit se dvěma vítězi –

Aneta Jánošíková s básní Květina lidstva,
Vladimír Hladil se svým skvělým Plevelem.
(Básně si můžete přečíst na přiložených soutěžních fotografiích.)

Ve čtvrtek 13. listopadu 2025 na slavnostním ceremoniálu v otrokovické Besedě výherci převzali pěkné ceny a za podpory svých spolužáků – nejlepších básníků naší školy si užili pocitu výhry a skvělé práce. Gratulujeme!

Bohdana Ambrožová

V lese, jo v lese...

Naši druháčci se vydali do lesa. Hledali houby, poznávali přírodu a objevovali kouzla podzimního lesa!

V rámci environmentální výchovy Ekocentra Na Pasece se zapojili do programu „Houbové dobrodružství“, při kterém objevovali fascinující říši hub. Zjišťovali, kde houby rostou, proč jsou pro přírodu tak důležité a nahlédli i do tajemství podhoubí. A když měli štěstí, některé z těchto lesních obyvatel potkali naživo!

Halloween na 1. stupni

Naši nejmladší žáci si užili kouzelný den plný masek, her a zábavy. Školní chodby zaplnily čarodějnice, duchové i kostlivci – ale všichni s úsměvem! Děti si vyzkoušely halloweenské učení a pochutnaly si na nejrůznějších strašidelných dobrotách.

Exkurze v Dukovanech

Ve čtvrtek 23. října se 8. a 9. třída naší školy vydala do Jaderné elektrárny Dukovany.

Během exkurze se žáci dozvěděli spoustu zajímavých informací o elektrárně, jejím provozu a bezpečnostních opatřeních. V tzv. relaxační zóně si mohli vyzkoušet letecký simulátor, plazmové koule či pokusy s elektřinou.

Den otevřených laboratoří

Dne 4. listopadu se žáci 8. ročníku zúčastnili Dne otevřených laboratoří na SPŠ Otrokovice. Během návštěvy měli možnost vidět zajímavé chemické pokusy a také si některé z nich sami vyzkoušet. Ale bádáme i u nás ve škole v hodinách chemie.

Vánoční tvoření prvňáčků a deváťáků

Předvánoční čas si letos zpříjemnili prvňáčci společně s deváťáky při tvořivém setkání. Nejprve si společně přečetli vánoční příběh a pak se pustili do tvoření. Deváťáci ochotně pomáhali, prvňáčci tvořili s nadšením

a výsledkem bylo vánoční přáníčko, které si děti odnesly domů. Obě první třídy provázela radost, smích a kouzelná předvánoční nálada, na kterou se jen tak nezapomíná.

Vánoce pro pejsky v útulku

Ve čtvrtek čtvrtáci předali dárečky pro zvířátka v útulku ve Zlíně. Moc děkujeme všem, kteří se zapojili a přinesli do školy něco pro dobrou věc.

Poděkování patří také manželům Juřenovým za ochotu a pomoc s převozem všech věcí do útulku. DĚKUJEME.

Den otevřených dveří a vánoční dílničky

Tradiční vánoční basketbal starších chlapců

Tradiční vánoční přehazovaná starších dívek

Mikuláš se svou družinou úřadoval ve škole

OKÉNEM DO DĚDINY

Kdyby všichni Josefové... —

Tak nám vymírají Josefové. Ubývá jich po vlastech českých a moravských. Stále méně je slyšet oslovení: Joško, Jožine, Pepo, Pepine či Josefe nebo Jozívků. No a Pepinek, Josefek a Jožinek – na ty snad abyste si dali inzerát.

Když jsem na Halenkovicích minulého století dorůstal v jinocha, byla obec plná Josefů a Josefek. Rodiče dbali na to, aby toto biblické jméno bylo stále uctíváno v křestních jménech jejich dětí. Vždyť i zdejší kostel je zasvěcený tesaři Josefovi, otci Ježíše. Svatý Josef byl vždy symbolem skvělého otcovství a rodiny, představitelem pracovitosti.

Moje babička byla Josefka, dědeček Josef měl kamaráda stolaře Josefa Gabrhelíka. Kmotřenka Janečková z Katernic byla Pepinka (moje maminka jí říkala Pepko), její manžel, můj kmotr, byl Josef, známý mlynář, výborný elektrikář. Nebylo snad domu, kde by neprojevil svou zručnost. Jejich syn, bratranec Joška, žije stále v rodném domě (srdečně zdravím!). Ten pak, dbalý dědictví otců, pojmenoval tímto jménem i jednoho ze svých synů. Od Janečků to bylo na skok k Močičkům. S jejich synem Josefem jsme po celý život byli tzv. „bratrance“, protože jsme to o sobě vždy tvrdili. Dalšího podobného „bratrance“ jsem měl Na Kopci v č. 3. Byl jím Joška Juřenů. Vždy jsme se všichni srdečně a s úsměvem zdravili, i když jsme se v dospělosti potkávali stále méně, neboť nás život poznamenával dobrým i zlým.

Kamarádil jsem se dvěma Pepiky – Strmiskou a Maňáskem. Paní Strmisková mně prodala první polobotky do školy v Napajedlích, pan Maňásek mně zase zužoval gatě na 12 cm šíře, neboť se to tenkrát zakazovalo, protože šlo o módu ze západu. Mohl bych pokračovat dalšími Josefy. Byly jich spousty na vojně, v zaměstnání, na každém rohu po celý život.

Ale abych byl spravedlivý. Spousta místních občanů byla a je držitelem dalšího neméně početného křestního jména JAN. Další biblické jméno po sv. Janu Křtiteli se zabydlelo na Halenkovicích v 18. a 19. století. Tak např. od r. 1770 do r. 1990 bylo v představenstvu obce osm Janů. Kolik další Honzů a Jeníků se zrodilo v obci, to snad nejde ani spočítat. Mám pocit, že i Janů ubývá, podobně tak i dalších vysoce ctěných křesťanských jmen – Toníků, Františků, Petřů, Pavlů, Marií, Aniček, Ludmil atd. (*Jméno Anna se dlouhodobě drží v předních příčkách jmen novorozenců - často v TOP 3. V Halenkovicích je to 5. nejčastější jméno obyvatel - pozn. redakce.*)

Dnes jdeme s módou. Tzv. sametová revoluce přinesla revoluci do matrik, kde zaznamenávají křestní jména. Anglosaský svět nám přivál křestní jména britská, irská, francouzská i latinsko-americká. V hereckých a uměleckých kruzích pak najdeme dítky se jmény tak podivnými, až našinec žasne. Jak se dovídáme z televizních stanic, tato jména jsou super, módní, trendy, nóbl, senza, STAR a TOP! Mění se jména, móda i vkus.

Ale zpět k Josefům. Vzpomínám, jak jsme se stařenkou a její kamarádkou tetičkou Kubičkovou šli na pouť na sv. Hostýn. Bylo mně šest a musel jsem slíbit, že budu hodný. Pod horou Hostýn jsme se připojili k pěšímu procesí někdo ze Slovácka. Ženy i muži zpívali, přestože bylo horko. Pěli velice dlouhou píseň o mnoha slokách. Byla o Panně Marii a sv. Josefovi. Předříkávač, postarší strýček, vyvolal nejdříve celou sloku a ukončil ji vždy zvoláním - ÓSVOJOS! „A stařenko, proč on pořád opakuje to ÓSVOJOS? Co to je?“ ptám se. „Ty trdlo, to je přece krácené Ó SVATÝ JOSEFE! To aby to nemusel pořád opakovat. A nezdržoval.“ A připojila se ke zpěvu.

Před mnoha lety jsem působil na pracovišti, kde nás bylo dvanáct mužů. Pět se honosilo jménem Josef. 19. březen byl v tzv. socialismu dnem veselí venku i na pracovištích. Bouchaly zátky, voněla slivovice, hospody byly plné už dopoledne. Mnozí si brali dovolené. Nepřeháním. Říkávali jsme – proč není 19. březen nazván DNEM MUŽŮ, když ženy mají MDŽ. Proč nemáme státní svátek? Samozřejmě jsme se této představě smáli.

Josefové se vrátí! Představte si, kdyby se z kostela sv. Josefa ozval zvon svolávající všechny Josefy, kteří kdy na Halenkovicích žili, aby se shromáždili na náměstí. Myslím, že by zaplnili nejen celé náměstí, ale i přilehlé ulice a uličky. Byla by to věru veliká manifestace, jíž by obec vstoupila navždy do scénářů mnoha sci-fi filmů a seriálů. Ale to už je opravdu fantazie na druhou, řečeno matematicky.

Vladislav Příkazský, Zlín

OBLÍBENOST JMEN - POZNÁMKA REDAKCE

*„Jméno **Jakub** vévodí popularitě chlapeckých jmen už po čtrnácté v řadě. Na druhé příčce se v roce 2024 udržel **Matyáš** a na třetí **Jan**. Od roku 2023 nedošlo ke změně ani na čtvrtém a pátém místě, která obhájili **Adam** a **Matěj**.*

***Eliška** obhájila pozici nejoblíbenější dívčího jména a byla nejoblíbenější třináctým rokem. Druhou příčku obsadila třetí rok po sobě **Viktorie**. Na třetí pozici došlo od předchozího roku ke změně. Třetí byla **Sofie**, která přeskočila **Annu**. **Anna** byla čtvrtá naposledy v roce 2013,“ říká Marek Rojíček, předseda Českého statistického úřadu.*

„Některá jména byla ve vysoké míře děděná z rodiče na dítě. Více než čtvrtina otců Antonínů pojmenovala svého narozeného syna po sobě. Svě jméno dali synovi ve čtvrtině případů Václavové a ve více než pětině případů Josefové. Dívky dědily jméno s menší mírou. Svou dceru po sobě pojmenovala desetina matek Marií, s nižší mírou pak dědily jméno Ludmily a Anny,“ dodává Marek Rojíček

Zdroj: Český statistický úřad

Východ slunce na horách: Mezi zmrzlou Kofolou a nejkrásnějšími výhledy života

PUTOVÁNÍ PO HORÁCH

Jedna z nejhezčích věcí, co můžeš zažít, je východ slunce na horách. Říkali. Ale co, jak, kdy a kam, aby se člověk během cesty na něj neztratil... Neříkali.

Jelikož jsem zvědavá jako opice a stále hledající nové další výzvy, sluneční východ mi samozřejmě nesměl uniknout. Pamatuji si jako dnes ten úplně první, ačkoliv je tomu už pěkná řádka let. Nejprve jsem sháněla co nejvíce informací od známých horalů, z knížek, internetu. Nakonec los padl v září na Velkou Javořinu, protože na tomto kopci jsem byla nejčastěji, znala trasu takřka poslepu (s nadsázkou), s dojezdovou dobou z Halenkovic do výchozího bodu v Květné-Stráni cca 47 minut. K tomu jsem připočítala čas potřebný k výstupu nahoru a pak už jen sledovala předpovědi počasí a aktuální radary.

Tenkrát jsem ještě s vybavením typu čelovka měla zkušeností pramálo, dodnes vzpomínám, jak jsem byla s prominutím posraná, že cestou klekne a nastane hororový scénář, kdy budu svítit mobilem nebo nucena z batohu vytáhnout náhradní sto let starou čelovku původu zednického či tesařského. Čas běží natolik rychle, že teď už nám ani nepříjde, že vybavení na horskou turistiku nebylo ani zdaleka takové, jaké je dnes. Nicméně čelovka vydržela, dorazila jsem k Holubyho chatě docela brzy, takže jsem ještě měla dostatek času na malou snídani, včetně kafe z termosky.

Člověk miní, hory mění. Začalo svítat a mě se pomalu zmocňovala panika, protože místo hor na obzoru jsem před sebou krom husté mlhy neviděla vůbec nic. Naházela jsem věci do batohu a víceméně odevzdaně stoupala směr vysílač, smířená s tím, že můj první východ sluníčka na horách se prostě konat nebude. Vylezla jsem výš, otočila se a spatřila neskutečnou krásu. Přede mnou se díky inverzi rozprostíralo moře z mlhy, z něhož vystupovaly vrcholy Jelence, Velkého Lopeníku a v dáli hory na Slovensku. Celou scénérii teplým světlem seshora ozařovalo sluníčko.

Tohle se chtít nechťíc člověku zaryje pod kůži, takže jsem si přála zažít, jak vypadá východ na horách v zimních podmínkách. Uběhl nějaký ten pátek a já uprostřed zimy vyrazila ze sedla Pindula na Velký Javorník. Dole pohodička, normální trek i počasí. Jenže hory jsou holt hory. A je jedno, jestli jde o menší nebo velké. Na horách se počasí mění každým okamžikem. Na vrcholu krásná zima, slunko se vyhouplo nad obzor a ozářilo Beskydy, prostě okouzující ledová nádhera, sníh křupkal pod nohama.

Během několika málo minut se zvedl silný vítr, zatáhlo se, pocitová teplota rázem hluboko pod nulou a nejintenzivnější vzpomínkou mi zůstalo to, jak jsem v tu chvíli měla pocit, že díky poryvům větru mně snad zamrznou i oči. Naštěstí jsem v batohu vystrachala sluneční brýle, nákrčník vytáhla přes uši na čepici a navlékla další rukavice.

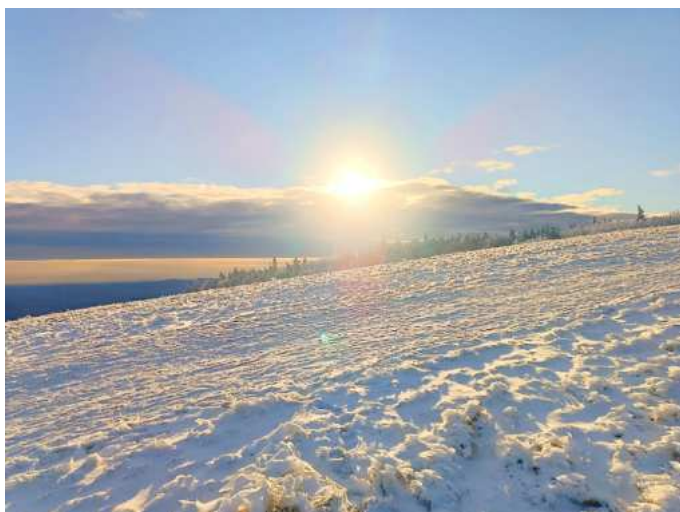
Podobný zážitek mám i ze svítání na Radhošti. Jelikož sice mívám bandasku s čajem, zároveň jsem všude tahala a tahám moji oblíbenou Kofolu. Noooo a tenkrát byla taková kosa, že než jsem vylezla na hřeben, z Kofoly byla ledová tříšť. Ovšem východ slunce jak v pohádce o Mrazíkovi. Bazilika, socha Radegasta a Pustevny obalené sněhem a ledem, třpytivý sníh odrážející sluneční paprsky. Úžasné!

Od těch dob na východy vyrazím častěji, sama nebo s holkama, některé z nich se pro nás staly rituálem. Ondřejník, Javořina, Lysá hora, Radhošť. A jeden velký poznatek: že sice čaj v termosce je oukej, ale štamprla rumu, fernetu nebo po kalíšku vína jsou v takových podmínkách kurňa dobrým fridexem.

RECEPT NA HORALSKÝ FRIDEX:

- 1 termoska dobrého čaje (nebo oblíbená Kofola)
- 1 štamprla „pro strýčka Příhodu“ (Rum/Fernet)
- Důležité: Pít až za odměnu na vrcholu, jinak hrozí, že uvidíte východy slunce dva najednou!

Karla Rozsypalová

HASIČI MLADÍ HASIČI v soutěžích TFA

HALENKOV

V neděli 5. října jsme se vypravili s halenkovickou hasičskou mládeží na naše historicky první závody v disciplíně TFA (Nejtvrdší Hasič Přežije). Shodou okolností do spřáteleného Halenkova. V této disciplíně soutěží jednotlivci na trati plné překážek z hasičských dovedností, jako překonání bariér, roztažení a motání hadic, transport figuríny, přesun či táhnutí zátěže, úder kladiva v "hammerboxu" a další.

Naše reprezentace čítající osm závodníků nás neskutečně překvapila. Téměř bez přípravy jsme byli mezi týmy, které se tomuto sportu věnují dlouhodobě zcela vyrovnanou konkurencí a rozhodně si neudělali ostudu.

Nejlepšího výsledku dosáhla **Evča Pechtorová**, která se umístila na skvělém **6. místě z 33 závodnic** v její kategorii! Nicméně výsledky všech našich závodníků jsou slibným předpokladem pro pokračování v tomto hasičském sportu.

SOBĚCHLEBY

V neděli 12. října jsme se zúčastnili našich druhých závodů TFA mládeže, tentokrát v Soběchlebech na Přerovsku. Utkali jsme se tu se zkušenou závodní konkurencí, čemuž odpovídaly ofenzivní časy na trati a každé maličké zaváhání znamenalo propad výsledkovou listinou.

Ani tady jsme se však neztratili a všichni naši závodníci podali skvělé výkony a dosáhli dobrých umístění. Za vyzdvižení stojí tentokrát výsledek **Emy Kedrové**, která se na svých prvních závodech umístila na skvělém **5. místě** v kategorii dorostenkyň!

BOŠOVICE

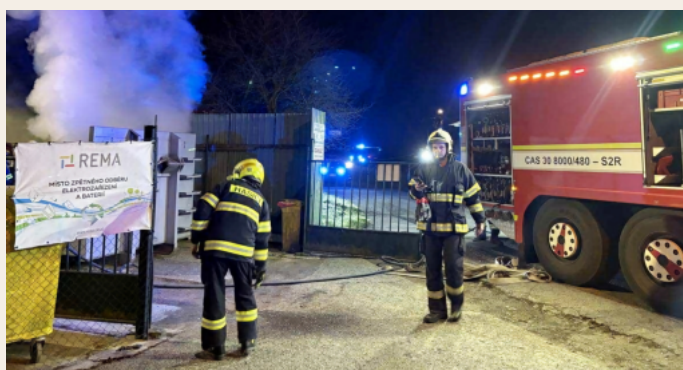
18. října - Poprvé na asfaltu, poprvé se zátěží na zádech. Zatím pro nás nejnáročnější trať. To byly Bošovice u Vyškova. Ráno nám na cestu zapršelo štěstí a pak už to cinkalo všemi barvami.

Nejprve, Marek, Kuba a Rozárka podali heroické výkony v nelitostných, nerovných soubojích na trati s až o čtyři roky staršími soupeři, následně v dívčí kategorii vybojovala **Silvie Abrahámová** úžasné **3. místo**, hned za **stříbrnou** (se ztrátou 2 vteřiny na první místo) **Emou Kedrovou**!

Za sportovní vrchol celého dne lze pak jednoznačně označit výkon naší **Evy Pechtorové**, které ovládla kategorii Mladších žákyň, navíc s rozdílovým časem takřka z jiného vesmíru. **Většinu ze svých 20 soupeřek nechala za sebou o polovinu trati a více!**

Zásahy hasičů

19. října jsme zasahovali u hořícího velkoobjemového kontejneru komunálního odpadu.

19. prosince hořel kontejner na bio odpad na Plánávách.

12. prosince jsme se s naší technikou a deseti členy jednotky zapojili do pátrání po pohřešovaném chlapci z Halenkovic. Plnili jsme pokyny Policie ČR, která celou pátrací akci vedla.

29. listopadu jsme se zúčastnili prověřovacího cvičení - "požáru cihelny" v Napajedlích. Vyzkoušeli jsme v praxi naši techniku CAS a RZA. Zúčastnili jsme se v počtu 8 členů jednotky společně se spřátelenými jednotkami Napajedla, Otrokovice a Topolná. Naše jednotka plnila na místě úkoly dané velitelem zásahu. Zapojila se do hasebních prací za použití dýchací techniky, po nalezení tlakové láhve prováděla ochlazování. Náš nově zařazený člen, který je zaměstnán u ZZS, prováděl zdravotní úkoly. Po ukončení cvičení organizátor provedl vyhodnocení.

29. listopadu jsme se tradičně zúčastnili Rozsvěcení stromu s naším stánkem se svačákem a čajem.

5. prosince opět po roce projel naší vesnicí tradiční pekelný stroj s mikulášskou družinou. K zastávkám přilákala tato dlouho očekávaná událost spoustu dětí, ale i dospělých, což nás velmi těší. Každé dítě bylo za

básničku, písničku nebo jen za odvahu odměněno drobnou sladkostí či medovým perníčkem.

6. prosince jsme děti potěšili Mikulášskou besídkou. Děti byly statečné a jejich krásné básničky byly třešničkou na dortu. Jako odměnu si každé dítě odneslo malý balíček plný sladkostí.

FOTBAL

Trošku jiný Ples sportovců 2025

Na začátku každého prosince v Halenkovicích startuje plesová sezóna, která se pak plynule přehoupne do dalších zimních měsíců. Její úvodní událostí bývá už tradičně Ples sportovců. Zájem ze strany veřejnosti napovídá, že se organizátorům z TJ Halenkovice daří připravovat akci, která se líbí. Letošní ples měl minimální publicitu, i přesto byly vstupenky vyprodány velmi rychle.

Scénář Plesu sportovců 2025 byl stejný jako v minulých letech. K organizačním úpravám přesto došlo. Asi nejvýraznější změnou bylo přesunutí tomboly do vestibulu před kancelář starosty obce. Důvodem bylo obsazení prostor bývalé knihovny výstavou betlémů. Také personál tomboly se pro letošek obměnil. Přípravu 150 cen od štědrých sponzorů a také plesový prodej ruliček obstaraly Věrka Gabrhelíková a Eva Doležalová. Jen pro informaci – všechny ruličky byly rozebrány za hodinu.

Zkušená posila pomohla také v bufetu. Tým složený ze současných a bývalých členů výboru TJ rozšířili Eva Kedrušová, Renata Vašíčková, Tonda Gajdošík a Robert Hruban. Obsluha bravurně a trpělivě zvládala mohutné nápor, které se do bufetu naválily během přestávek v hudební produkci oblíbené a lety vyzkoušené skupiny Madusong.

Oficiální program plesu zahrnoval přivítání hostů předsedou TJ Radkem Kedrušem, později následovaly dva komentované vstupy.

V prvním z nich si mohli potlesk všech přítomných vyslechnout trenéři a vedoucí jednotlivých skupin TJ. Před více než dvěma stovkami hostů si za svou trenérskou a organizační práci pro TJ drobnou pozornost převzala paní Veronika Horková, dále pánové Kamil Hanáček, Tomáš Režný, Šimon Kubis, Jiří Sudolský, Jiří Pavelka, Honza Hradílek, Ondřej Gabrhelík a Michal Huťka.

Následovalo vyhlášení fotbalisty roku. Rok 2025 byl pro halenkovický fotbal jedním z nejúspěšnějších v jeho

historii. Během minulých dvanácti měsíců halenkovické áčko držely nejen dlouholeté hráčské opory. Ve výborném světle se představili také hráči nastupující generace, jako například Ríša a Roman Vašíčkoví, Sebastián Planý nebo Vojta Gabrhelík. Výbor TJ proto nejdříve uvažoval, že by pro odcházející rok mohlo být titulem Fotbalista roku oceněno celé mužstvo mužů, kterému se podařilo s obrovským náskokem vyhrát III. A třídu OFS Zlín a postoupit do Okresního přeboru, kde se mu taktéž daří. Na poslední chvíli bylo rozhodnuto jinak, tradice se uchovala a individuální ceny byly vyhlášeny.

Třetí místo za rok 2025 získal brankář Tomáš Janošek. Druhé místo obsadil obránce Ondra Kadlčák. Oba dva byli oceněni za výborné výkony na hřišti, ale také za obětavost a zodpovědný přístup nejen k fotbalu. Halenkovickým fotbalistou roku 2025 byl oprávněně vyhlášen hrající trenér TJ Halenkovice, **Michal Huťka**. Michalův přínos halenkovické kopané je obrovský a velmi důležitý. Během ceremoniálu bylo poděkováno také fanouškům TJ Halenkovice, kteří jsou prostě nejlepší v okrese Zlín. Na závěr prvního vstupu proběhlo také fotografování všech hráčů a funkcionářů přítomných na plesu, kteří se na úspěchu halenkovického fotbalu v roce 2025 podíleli.

Následoval dlouhý blok taneční hudby, který byl přerušen až před půlnocí vylosováním slosovatelných vstupenek. Losování se ujal pan Rost'a Trvaj. Hlavní cenou byl poukaz na řezbářské práce. Ten poskytl halenkovický řezbář pan Oldřich Pliska, držitel titulu Osobnost programu obnovy venkova Zlínského kraje za rok 2025.

Poslední sada muziky zazněla hodinu a čtvrt po půlnoci. Bylo zajímavé, že do úplného konce s námi vydrželo nebyvale mnoho hostů. A tak, jak celý ples probíhal, tak také skončil – v pohodě a velmi přátelské atmosféře.

Pro organizátory přišel čas úklidu, jehož první část začala hned po skončení plesu. Při oficiálním

ceremoniálu se opět jaksi pozapomnělo předat trofej nejlepšímu halenkovickému fotbalistovi. Tu si Michal Huťka převzal až při nočním uklízení v kuchyňce u myčky. Pohár mu předal fotbalista roku 2024 Jirka Sudolský za asistence fotbalisty roku 2023 Dominika Poláška.

Světla kulturního domu pohasla v neděli ve 4:30 hod. Díky všem, kteří nám s organizací Plesu sportovců 2025 pomáhali. Děkujeme sponzorům, skupině Madusong, obsluze bufetu, děvčatům z tomboly a ze šatny a samozřejmě dvornímu fotografovi TJ – Dušanu Chludovi. Největší poděkování ale patří skvělým hostům.

RJ, foto: Dušan Chlud

Zasněžená rozlučka s rokem 2025

V úterý 30. prosince se fotbalisti Staré gardy a áčka TJ Halenkovice rozloučili s rokem 2025. Jak jinak než přátelským fotbalovým utkáním.

Zápas se odehrál na umělce u Nové školy. Všem účastníkům dala paní Zima jasně najevo, kdo tu teď šéfuje. Na hráče si ale zimní počasí nepřišlo. Pohyb po hrací ploše sice nebyl úplně snadný a padající sníh

malinko ztěžoval orientaci, poslední desítky minut nejmilejší hry v roce 2025 si přesto všichni náležitě užili.

Po skončení zápasu přišlo nezbytné fotografování, po kterém následovala předsilvestrovská fotbalová párty s delikatesami z kotle... Úspěšný rok 2025 je za námi, těšme se, co nám na hřiště přinese rok 2026.

RJ

Vánoční radost v přípravce

Děti z přípravy TJ Halenkovice se na posledním předvánočním tréninku dočkaly krásného překvapení. Od SRPŠ při ZŠ Halenkovice dostaly vánoční dárek v podobě čepic a nákrčníků, které jim poslouží při zimních trénincích. Další milý dar přišel formou sponzorství od tatínka Vojty Pišla, který dětem věnoval nové fotbalové balóny na trénování. Při účasti více než 20 dětí už totiž kopačky nestačily a nové míče tak výrazně pomohou ke kvalitnějším tréninkům.

O nečekané zpestření se postaral „motosanta“, kterým byl tatínek Sebíka Fürsta. Ten svou návštěvou vykouznil dětem úsměv na tváři a podtrhl krásnou předvánoční atmosféru. Trénink se nesl ve znamení pohody a radosti – fotbal si zahrály i maminky, které navíc přinesly domácí cukroví. Celé odpoledne se tak neslo v příjemné vánoční náladě a bylo krásnou tečkou před nadcházejícími Vánoci.

RJ

O stromech v krajině

Vážení čtenáři, v loňském roce jsem se ve svém psaní věnoval stromům uvnitř lidských sídel. Psal jsem o jejich obecném významu pro člověka a pro kvalitu životního prostředí v tzv. intravilánech měst a obcí, o vlivu lidské činnosti a zejména pak té stavební na zdraví a vitalitu stromů. Dalo by se toho psát ještě mnohem víc, ale to je už na samostatný článek. Dnes bych rád psal o stromech ve volné krajině, v tzv. extravilánu.

OBŘÍ SAMOTÁŘI

Patří sem stromořadí a aleje podél cest, skupiny stromů nebo čistě soliterní dřeviny. Třeba naše lípy u kapličky na Hradské, stromy vysazené v Kapli sepjatých dlaní na Krzličích, lípa u křížku na Dolních Kopaninách pod vodárnou nebo lípa u křížku Na Větráku. Jsou to krásná místa a k takovým patří i krásné stromy. Nezřídka jsou to tzv. stromy památné se zákonnou ochranou. Tady je na místě poděkovat našim předkům, kteří kdysi mladé stromy na takových místech vysadili.

Po dvě léta jsme měli s dětmi možnost trávit část prázdnin u přehrady Pastviny, nad níž pozorný kolemjdoucí najde růst vůbec nejmohtnější strom u nás. Věk Vejdvoy lípy, která dostala jméno podle přezdívky jednoho z majitelů přilehlého stavení, se odhaduje na 600 – 850 let, roste do výšky 25 metrů a obejmě ji teprve 12 dospělých paží. Udávaný obvod kmene je okolo 12,5 m. Dovnitř její dutiny se vejde bezpočet neposedných dětí. Na svůj věk je tato dáma v obdivuhodně dobrém zdravotním stavu. Může za to z velké části jistě štěstí, ale také genetická výbava stromu nebo výborné místo, kde lípa roste. Zásadní je ale v životě takového stromu i péče

resp. absence negativních zásahů ze strany člověka. Je to opravdu úctyhodný strom se svojí majestátností a krásou, která snese srovnání s kdejakou významnou lidskou památkou.

O to víc je pak člověku smutno, když vidí, že díky lidské nedbalosti a lhostejnosti takové stromy na jiných místech chřadnou a umírají dřív, než by musely. Takový osud mají i naše dvě lípy u kapličky na Hradské. Významně poškozené báze kmenů a kořenové náběhy jsou u každého stromu pozvánkou pro houby a dřevokazný hmyz. Tito sluhové přírodního koloběhu započali již před časem své dílo a my dnes už jen mlčky pozorujeme postupné chřadnutí obou stromů. Tady je na vině jednoznačně lidská lhostejnost, která kdysi umožnila poškození obou stromů. Pojďme se tedy z těchto chyb poučit a předcházet jim. Pojďme dědictví zanechané v krajině po našich předcích s úctou a pokorou chránit a pečovat o ně. Věta „Ten strom si s tím nějak poradí“ je prostě lichá. Neporadí!

JAKO VOJÁCI V POLÍCH

V Halenkovicih už podél cest roste několik hezkých stromořadí. Ať už jde o cestu u modelářského letiště, cestu od bývalého obchodu nahoru na Zemanové lemovanou švestkami nebo silnici na Šárku, kde byly po levé straně vysázeny převážně třešně. Všechno jsou to poměrně mladé výsadby ovocných dřevin. Je skvělé vysazovat do krajiny ovocné stromy. Rozhodně tam patří. Je to věc historická, kdy už za Marie Terezie byly kolem všech cest vysazovány ovocné stromy, krajinářská, estetická a nakonec jednoduše věc člověku i bohu libá. Přes to se ale najde řada míst, kde stromy

v halenkovické krajině stále chybí. Důvody mohou být různé. Chybějící pozemky pro výsadbu, nechť majitelů nebo hospodářů takové stromy vysadit a starat se o ně, finanční náročnost výsadby nebo jen prostý nezájem. Je to pochopitelné. Vždyť řada lidí vyrůstala a vyrůstá odtržena od přírody a krajiny. Už vlastně ani nevíme, jak má vypadat harmonická krajina z dob Karla Hynka Máchy a co v ní vlastně chybí.

NOVÁ MÍZA

Jedno takové zapomenuté místo jsme objevili po cestě od vysílače přes

Horní Kopaniny na Šárku. V této části katastru byly historicky drobná políčka a krajinné sady se sítí polních cest. Dnes tu krajina vypadá jinak. Přes velká pole vede asfaltová cesta, kterou využívají hlavně nákladní automobily. S výjimkou asi 280 m dlouhého pásu vysázeného biokoridoru zde ale stromy podél cesty zcela chybí. Při horním západním okraji cesty je při tom dostatečně široký pruh půdy, kde lze pohodlně nové stromořadí vysadit.

V našem spolku Halenky se kromě předškolní výchovy dětí v lesním klubu Jadérko věnujeme také péči o přírodu a krajinu. Myslíme si, že toto místo si stromy jednoznačně zaslouží. Se souhlasem Obecního zastupitelstva obce Halenkovice a ve spolupráci s krajinným architektem jsme tak připravili projekt na výsadbu nového stromořadí. Zároveň budeme moc rádi, když se do tohoto projektu zapojí i přímo samotní obyvatelé Halenkovice. Každý, kdo bude mít zájem, tak pomůže vysadit strom, který může nést jeho jméno. Kdo ví, třeba tu jednou bude růst alej krásných statných stromů lámající silné větry, v létě vrhající chladivý stín a dávající sem tam nějaké to šťavnaté ovoce k radosti pocestných. Můžeme tak zvelebit zase další kus krajiny. Pokud v tomhle vidíte smysl a chtěli byste se zapojit, ozvěte se nám na email info@jaderko.cz! Uvidíme, jestli se tuto ideu podaří uvést v život. Držme si palce.

*Jan Švanyga
biolog a environmentalista*

Wejdova lípa, Pardubický kraj, zdroj: Wikipedie

Z činnosti myslivců Podlesí Halenkovice

Od měsíce září probíhá postupná výměna oplocení kolem myslivecké chaty Větrák, která přispěje nejen k lepšímu vzhledu areálu, ale i k jeho funkčnosti do dalších let. Současně došlo k rekonstrukci koupelny na chatě, a to díky dotaci poskytnuté obcí Halenkovice, za kterou tímto děkujeme.

Dne 29. listopadu jsme při příležitosti rozsvícení vánočního stromu uspořádali tradiční Myslivecký guláš. Akce se setkala s velkým zájmem veřejnosti a její výtěžek 10 000 Kč byl věnován rodičům Šimona Veselského, kterým jsme chtěli alespoň malou měrou pomoci. Všem, kteří přispěli, patří upřímné poděkování.

Dne 17. prosince jsme na myslivecké chatě přivítali naše nejmenší. Děti ze školky se dozvěděly základní informace o myslivosti, chování zvěře a péči o ni v zimním období. Společně s myslivci proběhla ukázka krmení zvěře a děti samy pomohly nazdobit krmelec dobrotami pro zajíce, bažanty i drobné ptactvo. Nechybělo ani krátké povídání o správném chování v přírodě a ochraně všeho živého kolem nás.

Na závěr bychom rádi poděkovali ženám a rodinám myslivců za jejich podporu, trpělivost a pochopení. Bez

jejich zázemí by myslivost nešlo vykonávat s takovým nasazením a láskou k přírodě.

*Za Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice
Martin Jančík*

MYSLIVCI

Únor a březen v přírodě očima myslivce

Únor je pro zvěř jedním z nejtěžších měsíců v roce. Zásoby energie jsou na minimu a každý zbytečný pohyb navíc ji oslabuje. Myslivci proto věnují zvýšenou pozornost přikrmování zvěře, kontrole krmelců a ochraně klidových zón. Důležité je nerušit zvěř častými vstupy do lesa, zejména mimo cesty.

S příchodem března se příroda pomalu probouzí k životu. U srnčí zvěře dochází ke shození parůžků, zajáci se zapojují do typických „jarních honiček“ a ptactvo se vrací z teplých krajín. Pro zvěř je to období zvýšené aktivity, ale stále ještě zranitelnosti, protože

přechod ze zimního na jarní režim je energeticky náročný.

Myslivci se v tomto období věnují také údržbě zařízení v honitbě, čištění a opravám krmelců, zásypů a napajedel. Velký důraz je kladen na klid v přírodě, ochranu hnízdicích ptáků a přípravu honitby na příchod mláďat. Únor a březen jsou měsíce, kdy příroda potřebuje především respekt, trpělivost a ohleduplnost nás všech.

*Za Myslivecký spolek Podlesí Halenkovice
Martin Jančík*

MYSLIVECKÉ PRANOSTIKY

Únor bílý – pole sílí.

Když v únoru mrzne a sněží, úrodný rok to věští.

Březen – za kamna vlezem, ale zvěř už slunce hřeje.

Kolik březnových mlh, tolik dešťů v létě.

NAŠI JUBILANTI

DUBEN

50 let

Jana Trnavská, Dolina
Barbora Horková, Katernice

55 let

Dagmar Kylarová, Zádřinové
Lenka Krátká, Katernice
Ingrid Marholtová, Pláňavy
Miroslava Paseková, Záhumení

60 let

Ludvík Daubner, Zlámanec

65 let

Alena Holásková, Obecnice

70 let

Miroslav Hromada, Dolní Kržle
Josef Marcaník, Dolina

75 let

Miloslava Gavendová, Katernice
Marta Skopalová, Pláňavy
František Půl, Horní Kržle

80 let

Jiří Chytil, Kopec

KVĚTEN

50 let

Roman Šavara, Dolina
Roman Chytil, Dolní Konec

60 let

Bronislava Pokorná, Pláňavy
Zdeněk Skrášek, Dolina
Pavel Hučík, Dolina

65 let

Zdeněk Štěpánek, Pláňavy
Ludmila Vičánková, Pláňavy

70 let

Ludmila Regentová, Zádřinové
Antonín Holásek, Záhumení

75 let

Jaroslav Kašpárek, Záhumení
Oldřich Otépka, Kržle
Věra Kníchalová, Hradská
Blažek Jaromír, Pláňavy
Ludmila Sobotková, Pláňavy

80 let

Marta Zapletalová, U Svatých

ČERVEN

50 let

Eliška Černochová, Obecnice
Štefan Berzedy, Katernice

55 let

Igor Navrátil, Pláňavy

60 let

Jaroslav Kašpar, Pláňavy

65 let

Helena Tomašíková, Nová Silnice
Jaroslava Čevelová, Pláňavy
Bohumila Čapková, U Svatých

70 let

Mgr. Jarmila Tělupilová, Záhumení
Marie Brázdilová, Hradská
Zdeňka Kalasová, Dolní Kržle
Bohuslav Chocholatý, Záhumení

75 let

Anna Valentíková, Záhumení

80 let

Jarmila Slaníková, Pláňavy

85 let

Božena Blažková, Kátliny
Ludmila Langerová, Pláňavy

90 let

Ladislav Plšek, Katernice

K významnému jubileu Vám upřímně blahopřejeme.

Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

MATRIKA

Pohyb obyvatel v roce 2025

K 31. 12. 2025 měly Halenkovice **2026 obyvatel** (1017 mužů a 1009 žen). Je to o 10 obyvatel více než v roce 2024. Narodilo se 14 dětí a zemřelo 16 občanů, viz níže. Do Halenkovic se přistěhovalo 45 osob a 33 osob se odstěhovalo do jiné obce. V rámci Halenkovic se na jinou adresu přestěhovalo 18 osob. Na úřední adrese Halenkovic čp. 76 (adresa obecního úřadu) je evidováno 88 osob. Cizinců s trvalým pobytem a jiným pobytem je u nás zaregistrováno 37 (17 mužů a 20 žen). Převážná většina jsou Slováci a Ukrajinci.

Celkem máme v Halenkovicích **2063 přihlášených osob včetně cizinců**. Průměrný věk obyvatelstva je 40,74 let.

V Halenkovicích se loni konalo 8 svatebních obřadů: dva v obřadní síni OÚ Halenkovic, dva ve stromové kapli, jeden na zahradě, jeden v místní knihovně, jeden na Větráku a jeden v kostele sv. Josefa.

V obci je k tomuto datu 12 osob starších 90-ti let: Zdeňka Rapantová (90), Libuše Čevelová (90), Marie Dubová (91), Františka Režná (91), Günter Jařab (92), Marie Dobrovolná (92), Libuše Švubová (92), Marie Mihálová (94), Jarmila Kociánová (94), Božena Gabrhelíková (95), Jiřina Polášková (95), Radomila Hrdá (96).

Bohdana Blažková, matrikářka

ÚMRTÍ

Mgr. Jiří Veselý	01.01.2025	Katernice
Ludmila Zapletalová Karbowiaková	04.05.2025	Záhumení
Břetislav Kašík	11.05.2025	U Svatých
Ladislav Smetana	17.05.2025	Dolina
Miroslav Kníchal	05.06.2025	Pláňavy
Jiří Kníchal	20.06.2025	Záhumení
Marie Marholtová	30.06.2025	Obecnice
Miroslav Kedra	02.07.2025	Zádřínové
Ing. Antonín Slaník	09.07.2025	Pláňavy
Ludmila Švubová	23.08.2025	Dolina
Jaroslav Lahola	27.08.2025	U Svatých
Jan Běhůnek	09.09.2025	Dolina
Jaroslav Režný	24.10.2025	Obecnice
Mgr. Eva Sattková	04.11.2025	Záhumení
Dušan Snopek	10.11.2025	Záhumení
Marie Hučíková	28.12.2025	Katernice

NAROZENÍ

Albert Stiksa	21.01.2025	U Svatých
Alex Bernardi	25.01.2025	Obecnice
Ondřej Mészáros	18.02.2025	Zádřínové
Beáta Kašpárková	28.03.2025	Zádřínové
Daniel Kadlčák	05.04.2025	Zádřínové
Filip Blažek	12.04.2025	Dědina
Tobias Kratina	29.05.2025	Dolina
Sebastian Janečka	12.06.2025	Pláňavy
Tomáš Skácel	16.06.2025	Zádřínové
Eliška Janíková	21.07.2025	Záhumení
Lucie Gabryšová	24.07.2025	Záhumení
Antonie Hofbauerová	20.09.2025	Dolina
Nikola Houdková	22.09.2025	Záhumení
Viktorie Gajdušková	18.12.2025	Pláňavy

Všechna data převzatá z evidence obyvatel jsou k 31.12.2025.

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

KULTURNÍ AKCE 2026

pátek	16. 01. 2026	Divadlo Meteora: Druhá strana kulis
sobota	24. 01. 2026	Hasičský ples
	05. - 07. 02. 2026	Festival her IQ PLAY
sobota	14. 02. 2026	Karneval pro dospělé
sobota	14. 02. 2026	Vodění medvěda, SDH Halenkovice
sobota	21. 02. 2026	HALENKOVICKÁ TRNKA
pátek	27. 02. 2026	Divadelní spolek Haleny: "Starý bílý muž" - premiéra
sobota	14. 03. 2026	Rodičovský ples, SRPŠ Halenkovice
sobota	21. 03. 2026	Dětský karneval 2026, Diskotéka pro II. stupeň ZŠ
úterý	24. 03. 2026	Velikonoční tvoření s Ilonkou
sobota	28. 03. 2026	Velikonoční jarmark
neděle	29. 03. 2026	Koncert žáků Jany Lukášové
čtvrtek	09. 04. 2026	Jarní bazárek
sobota	11. 04. 2026	Uklidíme Česko
neděle	12. 04. 2026	Loutková pohádka pro děti
sobota	18. 04. 2026	Předpouťová zábava s kapelou VSP
neděle	26. 04. 2026	Pouť
čtvrtek	30. 04. 2026	Pálení čarodějnic, SDH Halenkovice
pátek	15. 05. 2026	Folklorní setkání a přednáška - halenkovické nářečí
sobota	23. 05. 2026	Výlet do pohádky
sobota	30. 05. 2026	Dětský den
červenec		Vernisáž a výstava akvarelů Kamila Koláčka

V kulturním a společenském přehledu může docházet ke změnám.
Aktualizace údajů o akcích probíhá v kalendáři na webu obce.

Uzávěrka 116. čísla je k 31. 3. 2026. Zprávy za období 1. 1. 2026 až 31. 3. 2026, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na email: zpravodaj@halenkovice.cz.

Halenkovický zpravodaj / Periodický tisk územního samosprávného celku. / Vydává: Obec Halenkovice / Halenkovice 76, 763 63 / IČO: 00283932 / tel. 577 945 736 / e-mail: zpravodaj@halenkovice.cz / www.halenkovice.cz / Číslo vydání: 115 / 2025 / 4 / Redakce: OÚ Halenkovice / Registrační číslo: MK ČR E 13080 / Povoleno referátem kultury okresního úřadu ve Zlíně dne 1. 3. 1995 / Náklad 1 000 ks / Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Uvedené příspěvky nemusí nutně vyjadřovat stanoviska vydavatele.